

مدنی سنن حی لاء اسلام جي بنیادی معلومات تی مشتمل منفرد کتاب

اسلام جي بنیادی معلومات

(حصہ بیو)

پیشکش:
مجلس مدرسة المدينة
مجلس المدينة العلمية

سندي ترجمو: مجلس تراجم

مدني من جي لاءِ اسلام جي بنیادی معلومات تی مشتمل منفرد کتاب

اسلام جي بنیادی

معلومات (حصوپیون)

پیشکش:

مجلس مدرسة المدينه ئے مجلس المدينه العلمية

سنڌي ترجمو: مجلس تراجم

رابطي جي لاءِ: مكتب مجلس تراجم (دعوة اسلامي)

عالمي مدني مرڪز فيضان مدینه محله سوداگران

پرائي سبزي مندي باب المدينه ڪراچي

فون نمبر: 021-34921389-90

E-mail: translation@dawateislami.net

المَدِينَةُ الْعِلْمِيَّةُ

از: شیخ طریقت، امیر اہلسنت، بانی دعوت اسلامی، حضرت علامہ مولانا ابوبلال محمد الیاس عطار قادری رضوی ضیائی ڈامت برکاتہم اللہ تعالیٰ علیہ

الحمدُ للهِ عَلَى إِحْسَانِهِ وَبِفَضْلِ رَسُولِهِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَبْلِغُ قُرْآنَ وَ سُنْتَ جِي عَالِمِگَرِ غِيرِ سِیاسِی تحریک ”دعوت اسلامی“ نیکی جی دعوت، احیاء سنت ۽ اشاعت علم شریعت کی سجی دنیا ۾ عام کرن جو پکو عزم رکی ٿی، انهن تمام ڪمن کی سھٹی نونی سرانجام ڏیط جی لاءِ متعدد مجالس جو قیام عمل ۾ آندو ویو آهي، جن مان هڪ مجلس ”المدينة العلمية“ به آهي. جیڪا دعوت اسلامی جی عالمن ۽ مقین سپگورن کَتَّهُمُ اللَّهُ تَعَالَى تی مشتمل آهي جنهن خالص علمی، تحقیقی ۽ اشاعتي ڪم جی ذمیداري کئی آهي، ان جا هيٺ ڏنل چه شعبا آهن:

- (1) شعبء کتب اعلیٰ حضرت
- (2) شعبء درسي کتب
- (3) شعبء اصلاحی کتب
- (4) شعبء تراجم کتب
- (5) شعبء تفتیش کتب
- (6) شعبء تحریج کتب

”المدينة العلمية“ جی پھرین ترجیح سرکار اعلیٰ حضرت، عظیم البرکت، عظیم المرتب، پروانہ شمع رسالت، مجدد دین و ملت، حامی سنت، ماحی بدعت، عالم شریعت، پیر طریقت، باعث خیر و برکت، حضرت علامہ مولانا الحاج الحافظ القاری

الشّاھ امام احمد رضا خان عَلَيْهِ رَحْمَةُ الرَّحْمَنِ جي شاھ کار تصنیف کي موجوده دئور جي تقاضن جي مطابق حتی الوسع آسان اسلوب مير پيش کرن آهي. تمام اسلامي پائڙيءَ اسلامي پيرون هن علمي، تحقيقي ۽ اشاعتي مدنی کم مير مکن تعاون فرمان ۽ مجلس جي طرفان شایع ٿيڻ وارن ڪتابن جو پاڻ به مطالعو فرمان ۽ ڀن کي به انهن جي ترغيب ڏيارين.

الله عَزَّوجَلَّ ”دعيت اسلامي“ جي سڀني مجلسن گڏوگڏ ”المدينة العلمية“ کي ڏينهن يارهين ۽ رات پارهين ترقى عطا فرمائي ۽ اسان جي پلاتي جي هر کم کي زيوار اخلاص سان سينگاري پنهي جهان جي پلاتي ۽ جو سبب بئائي. اسان کي زير گبڊ خضرا شهادت، جنٽ الٰٰ بٰقِيٰ مير مدفن ۽ جنٽ الفردوس مير پنهنجي مدنی حبيب صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جو پاڙو نصيб فرمائي. أَمِين بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

ساراهم ۽ سعادت

حضرت سيدنا امام عبد الله بن عمر بضاوي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْقَوِيِّ (متوفى 685ھ) ارشاد فرمان ٿا: جيڪو شخص الله عَزَّوجَلَّ ۽ ان جي رسول صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جي فرمانبرداري ڪندو آهي دنيا مير ان جي ساراهم ٿيندي آهي ۽ آخرت مير سعادتمندی نصيб ٿيندي.

(تفسير بضاوي پ 22 الاحزاب تحت الآية 71 ج 4 ص 388)

پھریان ہن کی پڑھو

قرآن شریف اللہ تعالیٰ جو آخری کتاب آهي. ہن کي پڑھن وارو ۽ ہن تي عمل کرڻ وارو پنهي جهان ۾ کامياب و کامران ٿيندو آهي. الحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَ! تبلیغ قرآن و سنت جي عالمگير غير سیاسي تحریک دعوتِ اسلامی جي تحت ملڪ ۽ بیرون ملڪ حفظ ۽ ناظرہ جا بی شمار مدرساً "مدرسة المدينة" جي نالي سان قائم آهن. صرف پاکستان ۾ هي ستون لکھن تائين اتکل 75,000 (پنجھتر هزار) مدنی مُنْ ۽ مدنی مُنین کي حفظ ۽ ناظرہ جي مفت تعلیم ڏني پئي وڃي. انهن مدرسن ۾ قرآن ڪريم جي تعلیم سان گڈو گڈ ديني معلومات ۽ تربیت جو به خاص خیال رکيو ويندو آهي ته جيئن مدرسة المدينة مان پڑھي فارغ تيئ وارو شاگرد تعلیم قرآن سان گڈو گڈ ديني اسلامي تعلیمات سان به روشناس هجي ۽ ان مان علم و عمل پڻ ظاهر ٿئي، اهو حُسن اخلاق جو پيڪر بُنجي، بري پلي جي سڃاڻپ رکندو هجي، برين عادتن کان پاڪ ۽ چڱين وصفن جو مالڪ هجي ۽ وڏو ٿي معاشری جو اهڙو باڪردار مسلمان بُنجي جو سموری زندگي پنهنجي ۽ سجي دنيا جي ماڻهن جي اصلاح جي ڪوشش ۾ مصروف رهي.

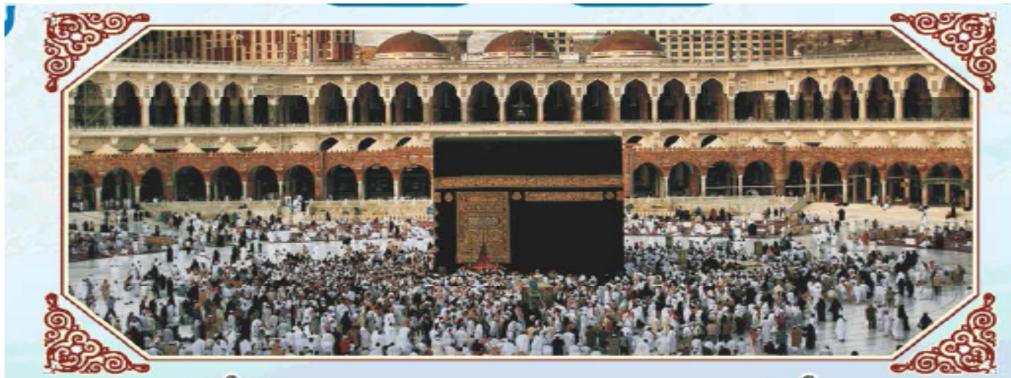
شعبه قاعده ۾ جيئن ته ننديي عمر جا مدنی منا تعلیم پرائيندا آهن، ان ڪري انهن جي ذهني سطح جي مطابق اهڙو نصاب پيش ڪجي ٿو جنهن ۾ ابتدائي ديني معلومات تهؤڏ، ٿئيميه، ثنا، مختصر ۽ آسان دعائون، بنیادي عقیدا، پيا ضروري مسئلا، عام معلومات ۾ آسماني ڪتابن، انبياء ڪرام ﷺ، اصحاب و اولياء ڪرام ﷺ جي باري ۾ ابتدائي معلومات موجود آهي.

"اسلام جي بنیادی معلومات" جي پيشڪش مجلس مدرسة المدينة ۽ مجلس المدينة العلميه جي طرفان آهي جڏهن ته دارالافتاء اهلسنت و تان شرعی تفتیش ڪرائي وئي آهي.

يہی ہے آزو تعلیم قرآن عام ہو جائے

ہر اک پرچم سے اوچا پرچم اسلام ہو جائے

مجلس مدرسة المدينة ۽ مجلس المدينة العلميه (دعوت اسلامي)

حمد باری تعالیٰ^۱

عمل کا ہو جذب عطا یا اللہی
گناہوں سے مجھ کو بچایا اللہی

میں پانچوں نمازیں پڑھوں باجماعت
ہو تو فیض ایسی عطا یا اللہی

پڑھوں سنت قبلیہ وقت ہی پر
ہوں سارے نواقل ادایا اللہی

دے شوق تلاوت دے ذوقِ عبادت
رہوں باوضو میں سدا یا اللہی

ہمیشہ نگاہوں کو اپنی جھکا کر
کروں حناشیغانہ دعا یا اللہی

¹ وسائل بخشش ص 42

ہو اخلاقِ ابّھا ہو کر دارِ سُّھرا
مجھے مُتّقیٰ تُو بنا یا الٰہی

غُصیلے مزاج اور تمثیل کی خصلت
سے مجھ کو بچالے بچایا الٰہی

نے ”نیکی کی دعوت“ میں سستی ہو مجھ سے
بنا شائق فتاویٰ الٰہی

سعادت ملے درسِ ”فیضانِ سُنت“
کی روزانہ دو مرتبہ یا الٰہی
میں میٹی کے سادہ سے برتن میں کھاؤں
چٹائی کا ہو بسترایا الٰہی

ہے عالم کی خدمت یقیناً سعادت
ہو توفیق اس کی عطا یا الٰہی

”صدائے مدیون“ دو روزانہ صد قت
ابو بکر و فاروق کایا الٰہی

میں پنج نگاہیں رکھوں کاش اکشر
عطای کر دے شرم و حسیا یا الٰہی

ہمیشہ کروں کا شش پرداے میں پرداہ
ٹو پیکر حیا کا بنایا الہی

لباس سُنّتوں سے مُزَيّن رہے اور
عمامہ ہو سرپر سجایا الہی

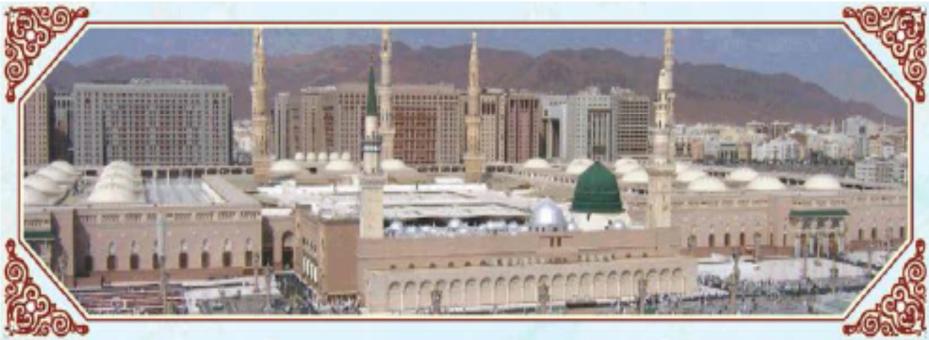
سچھی مُشت داڑھی و گیسو سجا میں
بنیں عاشقِ مصطفیٰ یا الہی

ہر اک ”مَدْنَى إِنْعَام“ عطا آپائے
کرم کر پئے مصطفیٰ یا الہی

ڈینهن جو اعلان

حضرت سیدنا امام بیهقی علیہ رحمۃ اللہ القوی ”شُعبُ الایمان“ میں نقل
کن ٿا ته تاجدار مدینہ صَلَّی اللہُ تَعَالَیٰ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّمَ جن جو فرمان عبرت نشان
آهي: روزانو صبح جو جڏهن سچ اپرندو آهي ته ان وقت ”ڈینهن“ هي
اعلان ڪندو آهي: جیڪڏهن اچ کو سنو ڪم ڪرڻو آهي ته ڪري
وٺو جو اچ کان پوءِ مان ڪڏهن به موتی نه ايندس.

(شعب الایمان ج 3 ص 386 حدیث 3840)

نعتِ مصطفیٰ صلوات اللہ علیہ وآلہ وسلم^۱

<p>سید ہی راہ چلاتے یہ ہیں ساری کثرت پاتے یہ ہیں پیتے ہم ہیں پلاتے یہ ہیں دامن ڈھک کے چھپاتے یہ ہیں آ آ کھ کے بلا تے یہ ہیں اطف وہاں فرماتے یہ ہیں کون بچائے بچاتے یہ ہیں کون بنائے بناتے یہ ہیں کہ دور پاسے خوش ہو خوش رہ مرثدہ رضا کا سنا تے یہ ہیں</p>	<p>چھی بات سکھاتے یہ ہیں إِنَّا أَخْطَيْنَاكَ الْكَوْثُر ٹھنڈا ٹھنڈا میٹھا میٹھا رنگے بے رنگوں کا پردہ ماں جب اکلوتے کو چھوڑے باپ جہاں بیٹے سے بھاگے لاکھ بلائیں کروڑوں دشمن اپنی بی بی ہم آپ بگاڑیں</p>
---	--

^۱ حدائق بخشش ص 170

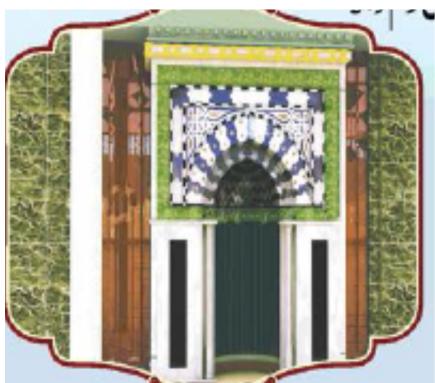
اذکار

نماز

سورة الفاتحہ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۖ

اللَّهُ جِي نَالِي سَانْ شَرُوعْ جِي كُونْ نَهَايَتْ مَهْرَبَانْ رَحْمَ وَارُو

اَكْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعِلْمِ يَنْ ۝ الرَّحْمَنِ
الرَّحِيمِ ۝ مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ۝ اِيَّاكَ
نَعْبُدُ وَاِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ۝ اَهْدِنَا الصِّرَاطَ
الْمُسْتَقِيمَ ۝ صِرَاطَ الَّذِينَ اَنْعَمْتَ
عَلَيْهِمْ ۝ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ۝

ترجمو ڪنز الایمان: سڀ خوييون الله عَزَّوجَلَّ جي لاے آهن جي کو ساري جهان وارن جو پالٿهار، نهايت مهربان پا جهارو، جزا جي ڏينهن جو مالڪ آهي. اسان تنهنجي ئي عبادت ڪريون ۽ تو كان ئي مدد گھرون، اسان کي سڌي رستي تي هلاء، انهن جو رستو جن تي تو احسان ڪيو، نه (انهن جو) جن تي غصب ٿيو ۽ نه گمراهن جو.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ط

الله جي نالي سان شروع جيکو نهايت مهربان رحم وارو

سورة الاتکاعل

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾ أَللَّهُ الصَّمَدُ ﴿٢﴾ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُوْلَدْ ﴿٣﴾
وَلَمْ يَكُنْ لَّهٗ كُفُواً أَحَدٌ ﴿٤﴾

ترجمو کنزالایمان: تون فرماء اهو الله آهي اهو هڪ آهي، الله بي نیاز آهي، نه ان جو کو اولاد ۽ نه اهو کنهن کان پیدا ٿيو، ۽ نه وري ان جو کو ثانی ۽ (مت) آهي.

ركوع جي تسبیح

سُبْحَنَ رَبِّ الْعَظِيمِ ط

ترجمو: پاڪ آهي منهن جو عظمت وارو رب

تسمیع (ركوع کان بیہندی)

سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ

ترجمو: الله عَزَّوجَلَّ ان جي پڌي ورتی جنهن ان جي سارا هه ڪئي

تَحْمِيد

اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ

ترجمو: اي الله عَزَّوجَلَ! اي اسان جا مالڪ! سڀ خوبیون تنهنجي لاءِ ئي آهن

سَجْدَةِ تَسْبِيحٍ

سُبْحَنَ رَبِّ الْأَعْلَى

ترجمو: پاك آهي منهنجو پروردگار سپني کان بلند

تَشَهِّد

الْتَّحِيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَوةُ وَالطَّبِّعَةُ طَالِسَلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ
وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ طَالِسَلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ
الصَّلِحِينَ ◯ أَشْهُدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهُدُ أَنَّ مُحَمَّداً
عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ ◯

ترجمو: سڀي قولي، فعلي ۽ مالي عبادتون الله عَزَّوجَلَ جي لاءِ ئي آهن، سلام هجي توهان تي اي نبي (صلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) ۽ الله عَزَّوجَلَ جون رحمتون ۽ بركتون، سلام هجي اسان تي ۽ الله عَزَّوجَلَ جي نيك پانهن تي، آئے گواهي ڏيان ٿو ته الله عَزَّوجَلَ کان سواءِ کوبه معبد ناهي ۽ آئے گواهي ڏيان ٿو، محمد (صلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) ان جا پانها ۽ رسول آهن.

دُرُودِ ابراہیمی

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ عَلَى أَلِّ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ
وَ عَلَى أَلِّ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَبِيبُ مَجِيدٍ ◇ اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَ عَلَى أَلِّ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَ عَلَى أَلِّ إِبْرَاهِيمَ
إِنَّكَ حَبِيبُ مَجِيدٍ ◇

ترجمو: اي الله ﷺ! درود موکل (اسان جي سردار) محمد (صلی الله تعالیٰ علیہ وآلہ وسلم) تي ۽ سندن آل تي جھڙي طرح تو درود موکليو (سیدنا) ابراهيم (علیہ السلام) تي ۽ سندن آل تي، بيشڪ تون ساراهيل بزرگي وارو آهين. اي الله ﷺ! برکت نازل کر (اسان جي سردار) محمد (صلی الله تعالیٰ علیہ وآلہ وسلم) تي ۽ سندن آل تي جھڙي طرح تو برکت نازل ڪئي (سیدنا) ابراهيم (علیہ السلام) ۽ سندن آل تي، بيشڪ تون ساراهيل بزرگي وارو آهين.

دعاء ما ثوره

اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً

وَ فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَ قِنَا عَذَابَ النَّارِ

ترجمو: اي الله ﷺ! اي رب اسان جا! اسان کي دنيا ۾ پلاتي ڏي ۽ اسان کي آخرت ۾ پلاتي ڏي ۽ اسان کي دوزخ جي عذاب کان بچاء.

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ

ترجمو: تو تي سلامتي هجي ۽ اللہ عَزَّوَجَلَّ جي رحمت

(مراقي الفلاح مع حاشية الطحطاوي ص 278، نماز جا احکام ص 181)

چوٽون کلمو توحید

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ طَلَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ طَبِيعِي
وَ يُبِينُ وَ هُوَ حَقٌّ لَا يَمُوتُ أَبَدًا أَبَدًا طُورِيَّ ذُو الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ طِ
بِيَدِهِ الْخَيْرُ طَ وَ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ طِ

ترجمو: اللہ عَزَّوَجَلَّ کان سواء کو معبد ناهي، هو اکيلو آهي ان جو کو
شريڪ ناهي، انهيء جي لاء آهي بادشاهي ۽ انهيء جي لاء حمد آهي، اهو
ئي زنده ڪندو ۽ ماريندو آهي ۽ هو زنده آهي، ان کي هرگز ڪڏهن موت نه
ايندو، وڌي جلال ۽ بزرگي وارو آهي، ان جي هٿ ۾ پلائي آهي ۽ هو هر
شيء تي قادر آهي.

پنجون کلمو استغفار

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ رَبِّيْ مِنْ كُلِّ ذَنْبٍ أَذْنَبْتُهُ عَمَدًا أَوْ خَطَا سِرًّا أَوْ عَلَانِيَةً
وَأَتُوْبُ إِلَيْهِ مِنَ الذَّنْبِ الَّذِي أَعْلَمُ وَمِنَ الذَّنْبِ الَّذِي لَا أَعْلَمُ
إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ وَسَتَارُ الْغُيُوبِ وَغَافِرُ الذَّنْوُبِ وَلَا
حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

ترجمو: مان الله عَزَّوجَلَ كان معافي گهران ٿو، جيڪو منهنجو پروردگار آهي، هر گناه کان جيڪو مون چاڻي وائي ڪيو يا يلجي ڪيو لکي ڪيو يا ظاهر ٿي ڪيو ۽ مان ان جي بارگاهه ۾ توبه ڪيان ٿو، ان گناه کان جنهن کي مان چاڻان ٿو ۽ ان گناه کان به جنهن کي مان نتو چاڻان (اي الله) بيشك تون غيبن جو چاڻندڙ ۽ عيبن کي لڪائيندڙ ۽ گناهن جو بخشيندڙ آهين ۽ گناه کان بچڻ جي طاقت ۽ نيكى ڪرڻ جي قوٽ الله عَزَّوجَلَ جي ئي طرفان آهي، جيڪو سڀ کان بلند عظمت وارو آهي.

چھون کلمور د کفر

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أُشْرِكَ بِكَ شَيْئًا وَ أَنَا أَعْلَمُ
بِهِ وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا لَا أَعْلَمُ بِهِ تُبْتُ عَنْهُ وَتَبَرَّأُ مِنَ الْكُفْرِ
وَالشِّرْكِ وَالْكِذْبِ وَالْغِيْبَةِ وَالْبِدْعَةِ وَالنَّيْبَيْةِ وَالْفَوَاحِشِ
وَالْبُهْتَانِ وَالْمَعَاصِي كُلِّهَا وَأَسْلَمْتُ وَأَقُولُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ
رَسُولُ اللَّهِ

ترجمو: اي الله عَزَّوجَلَ! مان تنهنجي پناه گهران ٿو، هن ڳالهه کان ته مان ڪنهن شيء کي تنهنجو شريڪ بطيایان ڄاڻي وائي ۽ بخشش گهران ٿو تو کان ان (شرڪ) جي جنهن کي مان نه ٿو چاڻان ۽ مان ان کان توبه ڪئي ۽ مان بيزار ٿيس ڪفر کان ۽ شرڪ کان ۽ ڪوڙ کان ۽ غيبت کان ۽ بدعت کان ۽ چغلبي کان ۽ بي حيائين کان ۽ بهتان کان ۽ تمام گناهن کان ۽ مان اسلام قبول ڪيو ۽ مان چوان ٿو الله کان سوء ڪو عبادت جي لائق ناهي محمد (صلَّى اللہُ عَلَىٰ ہُوَ وَاٰلِہٖہ وَسَلَّمَ) الله جا رسول آهن.

دعاون

علم ۾ اضافي جي دعا:

اللَّهُمَّ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ط

ترجمو: اي الله عَزَّوجَلَ! اي منهجا رب! منهجي علم ۾ اضافو فرما.

کيرپئڻ جي دعا:

اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ وَزِدْنَا مِنْهُ^١

ترجمو: اي الله عَزَّوجَلَ! اسان جي لاء هن (کير) ۾ برڪت ڏي ۽ اسان کي هن کان وڌيڪ عنایت فرما.

^١ سنن ابي داؤد ج 3 ص 476 حدیث 3730

بیت الخلام و حین کان پھریان جی دعا

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخُبُثِ وَالْخَبَائِثِ ط^۱

ترجمو: اي اللہ! مان ناپاکے جنن ۽ جنڙین کان تنهنجي پناه گھران ٿو.

بیت الخلام بآھر نڪڻ بعد جي دعا:

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنِ الْأَذَى وَعَافَانِي ط^۲

ترجمو: اللہ عَزَّوجَلَّ جو شکر آهي جنهن مون کان اذیت دور ڪئي ۽ مون کي عافیت ڏني.

ائينو ڏسڻ جي دعا:

اللَّهُمَّ أَنْتَ حَسْنَتَ خَلِقِي فَحَسِّنْ خَلِقِي ط^۳

ترجمو: اي اللہ عَزَّوجَلَّ! تو منهنجي صورت ته سهٽي بنائي آهي، منهنجا اخلاق به سهٽا کر.

¹ صحيح البخاري ج 4 ص 195 حديث 6322

² مصنف ابن أبي شيبة ج 7 ص 149 حديث 2

³ الحصن الحصين ص 102

سرمو پائڻ وقت جي دعا:

اللَّهُمَّ مَتَّعْنِي بِالسَّمْعِ وَالْبَصَرِ ط

ترجمو: الا هي مون کي پُڏڻ ۽ ڏسٹن مان نفعو حاصل
ڪرڻ وارو بطاء.

کنهن مسلمان کي مرڪندي ڏسي پڙهڻ جي دعا:

أَضْحَكَ اللَّهُ سِنَّكَ ط^۱

ترجمو: اللہ عَزَّوجَلَ تو کي هميشه مرڪندو رکي.

تيل ۽ عطر لڳائڻ جي دعا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ط^۲

ترجمو: اللہ نهايت مهربان پاجه اري جي نالي سان (شروع)

¹ صحيح البخاري ج 2 ص 403 حدیث 3294

² صحيح البخاري ج 2 ص 403 حدیث 3294

مسجد م داخل شین وقت جي دعا:

اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ ط^۱

ترجمو: اي الله عزوجل! مون تي پنهنجي رحمت جا
دروازا کولي چڏ.

مسجد مان نکرڻ وقت جي دعا:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ ط^۲

ترجمو: اي الله عزوجل! مان توکان تنهنجي فضل
جو سوال کريان ٿو.

نج اچڻ وقت جي دعا:

الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ ط^۳

ترجمو: الله عزوجل جو هر حال ۾ شکر آهي.

نج جي جواب ڏين واري دعا:

يَرَحْمَكَ اللَّهُ ط^۴

ترجمو: الله تعالى تو تي رحم کري.

¹ سنن ابي داود حديث 465 ج 1 ص 199

² سنن ابي داود حديث 465 ج 1 ص 199

³ سنن ترمذی حديث 2747 ج 4 ص 339

⁴ صحيح البخاري حديث 6224 ج 4 ص 163

ایمانیات ۽ عقائد

الله عَزَّوَجَلَّ

سوال: چا اللہ عَزَّوَجَلَّ جو کو شریک آهي؟

جواب: جي نا! اللہ عَزَّوَجَلَّ اکیلو آهي، ان جو کو شریک نه آهي.

سوال: اللہ عَزَّوَجَلَّ کڏهن کان آهي ۽ کیستائين رهندو؟

جواب: اللہ عَزَّوَجَلَّ همیشه کان آهي ۽ همیشه رهندو.

سوال: سینی جهان وارن کی ڪنهن بٹایو آهي؟

جواب: اللہ عَزَّوَجَلَّ سینی جهان وارن کی بٹایو آهي.

سوال: سینی کی پالڻ وارو ڪیر آهي؟

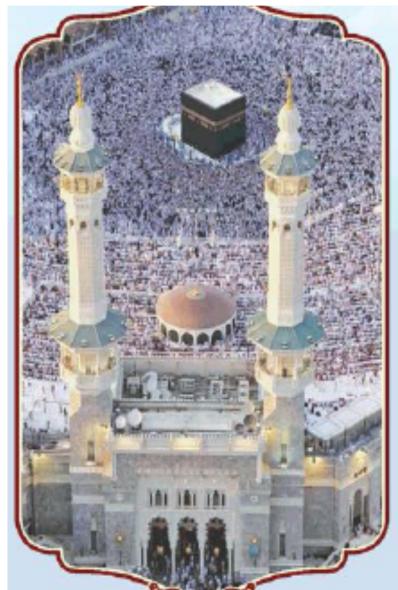
جواب: اللہ عَزَّوَجَلَّ سینی کی پالڻ وارو آهي.

سوال: سینی کی رزق ڪیر ڏیندو آهي؟

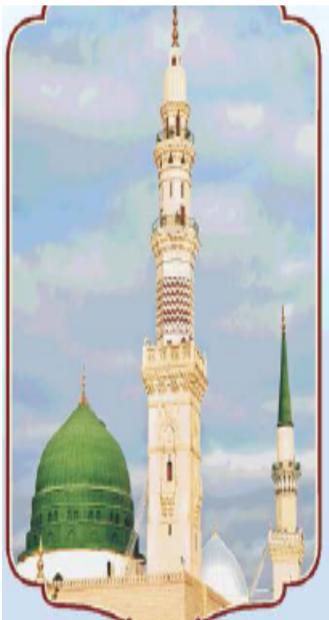
جواب: اللہ عَزَّوَجَلَّ سینی کی رزق ڏیندو آهي.

سوال: چا اللہ عَزَّوَجَلَّ جي کا صفت بُري به ٿي سگھي ٿي؟

جواب: کڏهن به نا! بُري صفت عیب آهي ۽ اللہ عَزَّوَجَلَّ هر عیب کان پاک آهي.

اسان جا پیارا نبی ﷺ

سوال: چا اسان جي پیاري نبی ﷺ کان پوءِ کو نبی ايندو؟

جواب: جي نه! حضرت محمد مصطفیٰ ﷺ کان پوءِ کو نبی نه ايندو چوته پاڻ سڳورا ﷺ خاتم النبیین آهن.

سوال: خاتم النبیین جو چا مطلب آهي؟

جواب: ان جو مطلب آهي: سڀني نبین مان آخری نبی.

سوال: حضور ﷺ کيٽري عمر ۾ نبوت جو اعلان فرمایو؟

جواب: حضور اکرم ﷺ چاليهن سالن جي عمر ۾ نبوت جو اعلان فرمایو.

سوال: اللہ عزوجل سڀ کان وڌيک علم ۽ اختيار ڪنهن نبی کي عطا کيا؟

جواب: اسان جي پیاري نبی ﷺ کي.

سوال: حضور ﷺ جو اسم مبارڪ ٻڌي اسان کي چا ڪڻ گهرجي؟

جواب: درود شريف پڙهڻ گهرجي.

سوال: چا اسان جي پیاري نبی ﷺ جو سايو هو؟

جواب: جي نه! اسان جي پیاري نبی ﷺ جو سايو نه هو.

ارکان اسلام

سوال: اللہ عزوجل قرآن پاک ۾ نماز جو کیترا پیرا حکم فرمایو آهي؟

جواب: اللہ عزوجل قرآن پاک ۾ نماز جو 700 پیرا کان وڌیک حکم فرمایو آهي.

سوال: جیڪو شخص نماز جي فرضیت جو انڪار ڪري ان جي باري ۾ چا حکم آهي؟

جواب: جیڪو شخص نماز جي فرضیت جو انڪار ڪري اهو ڪافر آهي.

سوال: اسان جي پیاري آقا صلی اللہ تعالیٰ علیہ وآلہ وسلم ڪنهن کي پنهنجي اکين جي ٿداڻ فرمایو آهي؟

جواب: اسان جي پیاري آقا صلی اللہ تعالیٰ علیہ وآلہ وسلم نماز کي پنهنجي اکين جي ٿداڻ فرمایو آهي.

سوال: نماز جون ڪجهه فضیلتون ٻڌایو؟

جواب: نماز پڙھڻ جون هي فضیلتون آهن:

اسلام جي بنیادی معلومات

۲۲

- ﴿ نماز دین جو ٿنپ آهي. ﴾
- ﴿ نماز الله جي خوشنودي جو سبب آهي. ﴾
- ﴿ نماز سان گناه معاف ٿين ٿا. ﴾
- ﴿ نماز دعائين جي قبوليت جو سبب آهي. ﴾
- ﴿ نماز اونداهي قبر جو چراغ آهي. ﴾
- ﴿ نماز پل صراط جي لاءِ آسانی آهي. ﴾
- ﴿ نماز مثي مئي آقا ﷺ جي اکين جو نار آهي. ﴾

﴿ نمازي کي تاجدار رسالت ﷺ علیه السلام جي شفاعت نصيب ٿيندي. ﴾

﴿ نمازي کي قیامت جي ڏينهن ساجي هت ۾ اعمال نامو ڏنو ويندو. ﴾
 ﴿ نمازي جي لاءِ سڀ کان وڌي نعمت اها آهي ته انهيءَ کي قیامت جي ڏينهن الله تعالى جو دیدار نصیب ٿیندو. ﴾

سوال: نماز نه پڑھڻ جا کهڙا نقصان آهن؟

جواب: نماز نه پڑھڻ جا هي نقصان آهن:

﴿ بي نمازي کان الله عزوجل نارا ض ٿئي ٿو ﴾
 باه ڀڌڪائي ويندي ﴿ بي نمازي تي هڪ گنجو نانگ مقرر ڪيو ﴾

ویندو ﴿ بي نمازي جو قيمة جي ڏينهن سختي سان حساب ورتو ویندو ﴿ جيکو چاڻي واثي هڪ نماز ڇڏي ٿو، اُن جو نالو دوزخ جي دروازي تي لکيو ویندو آهي ﴿ نماز ۾ سستي ڪندڙ کي قبر ائين دٻائيندي جو ان جون پاسراتيون ٿئي هڪٻئي ۾ ملي وینديون.

سوال: چا پلجي کائڻ پيئڻ سان روزو تئي ویندو آهي؟

جواب: جي نه! پلجي کائڻ پيئڻ سان روزو ناهي تئندو.

سوال: روزو ڪڏهن فرض ٿيو؟

جواب: روزو 10 شعبان المعظم 2 هجري ۾ فرض ٿيو.

سوال: چا روزو رکڻ سان انسان بيمار ٿي پوندو آهي؟

جواب: جي نه! بلڪ حديث شريف ۾ آهي روزو رکو صحتمند ٿيندؤ.

(المعجم الاوسط حديث 8312 ج 6 ص 146)

سوال: روزي رکڻ جي ڪا فضيلت بيان ڪريو؟

جواب: حديث شريف ۾ آهي جنهن رمضان جو هڪ روزو به خاموشي ۽ سکون سان رکيو ان جي لاڳ جنت ۾ هڪ گهر سرخ ياقوت يا سبز زبرجد جو بطيابو ویندو. (مجمع الزوائد حديث 4792 ج 3 ص 346)

ملائک

سوال: چار مشهور ملائک کھڑا آهن ئے اهي کھڑو کم کندا آهن؟

جواب: چار مشهور ملائک هي آهن:

﴿1﴾ حضرت جِبْرائِيل عَلَيْهِ السَّلَام ﴿2﴾ حضرت إِسْرَافِيل عَلَيْهِ السَّلَام

﴿3﴾ حضرت مِيكَائِيل عَلَيْهِ السَّلَام ﴿4﴾ حضرت عِزْرائِيل عَلَيْهِ السَّلَام

ئے انهن جا کم اهي آهن:

❖ حضرت جبرائيل عَلَيْهِ السَّلَام جي ذمي اللہ عَزَّوجَل جي وحي کي نبيں سُبگورن عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام تائين پهچائڻ آهي.

❖ حضرت مِيكَائِيل عَلَيْهِ السَّلَام جي ذمي رزق پهچائڻ آهي.

❖ حضرت إِسْرَافِيل عَلَيْهِ السَّلَام جي ذمي قیامت جي ڏینهن صور ڦوکڻ آهي.

❖ حضرت عِزْرائِيل عَلَيْهِ السَّلَام جي ذمي روح قبض ڪرڻ آهي.

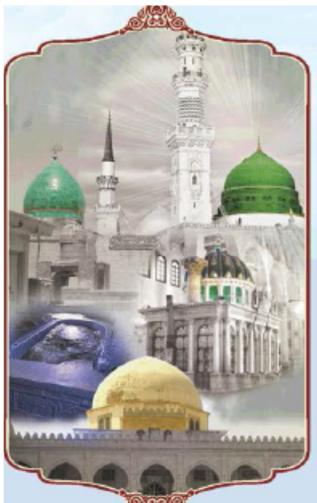
سوال: انسان سان هر وقت به ملائک ہوندا آهن انهن کي چا چئبو آهي؟

جواب: ڪراماً ڪاتِبین.

سوال: ڪراماً ڪاتِبین جي ذمي کھڑو کم آهي؟

جواب: ماڻهن جون چڱايون ۽ برایون لکڻ آهي.

انبیاء کرام عَلَيْهِمُ الصَّلوةُ وَالسَّلَامُ

سوال: نبی ڪنهن کی چوندا آهن؟

جواب: نبی ان انسان کی چوندا آهن جنهن کی اللہ عزوجل مخلوق جی هدایت لاء وحی موکلی هجي، چاهي ملائک جي ذريعي يا بغیر ملائک جي.

سوال: رسول ڪنهن کی چوندا آهن؟

جواب: رسول جي لاء انسان هجٹ ضروري ناهي بلک رسول ملائکن ۾ به هوندا آهن ۽ انسانن ۾ به ۽ بعض عالم سڳورا فرمائنا ٿا: جيڪي نبي نئين شريعت آڻن انهن کي رسول چوندا آهن.

سوال: نبين سڳورن عَلَيْهِمُ الصَّلوةُ وَالسَّلَامُ جو تعداد پتايو؟

جواب: اللہ عزوجل بيشمار انبیاء کرام عَلَيْهِمُ الصَّلوةُ وَالسَّلَامُ موکليا ۽ اهو ئي انهن جو صحیح تعداد ڄاڻي ٿو.

سوال: أبو البشر ڪنهن نبی عَلَيْهِ السَّلَامُ کي چيو ويندو آهي؟

جواب: حضرت سيدنا آدم عَلَيْهِ السَّلَامُ کي أبو البشر چيو ويندو آهي.

سوال: ڪھڙي نبی جي زمانی ۾ طوفان سان پوري دنيا غرق ٿي؟

جواب: حضرت سيدنا نوح عَلَيْهِ السَّلَامُ جي زمانی ۾.

انبیاء کرام عَلَيْهِمُ الصَّلوةُ وَالسَّلَامُ

سوال: کنهن نبی چنڊ جا به تکر کیا؟

جواب: اسان جي پیاري نبی حضرت محمد مصطفیٰ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ.

سوال: اها کھڙی آيت آهي جنهن ۾ چنڊ جي به تکر ٿيڻ جو ذكر آهي؟

جواب: إِقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَ الْقَمَرُ (پ 27 القمر 1)

ترجمو ڪنز الایمان: قیامت قریب اچی وئی ۽ چنڊ چیرجي پيو.

سوال: اهي کھڙا نبی آهن جن جي زمين تي گزیون رڳڙن سان زمر جو چشمو ڦئی پيو؟

جواب: حضرت سیدنا اسماعيل عَلَيْهِ السَّلَامُ جي زمين تي گزیون هڻن سان زمر جو چشمو ڦئی پيو هو.

سوال: اهي ڪهڙا نبي آهن جنهن پتر تي عصا هنيو ته ٻارهن چشما ڦتي پيا؟

جواب: حضرت موسى عليه السلام پتر تي عصا هنيو ته 12 چشما ڦتي پيا هئا.

سوال: اهي ڪهڙا نبي آهن جن جي مبارڪ آگرین مان پاڻي جا چشما جاري ٿي ويا هئا؟

جواب: اهينبي اسان جا آقا رحمت عالم صلَّى اللہُ تَعَالٰی عَلَيْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّمَ آهن.

سوال: اهي ڪهڙا نبي آهن جن کي ڪافرن باه ۾ وڌو ته باه انهن تي ٿدي ٿي وئي؟

جواب: حضرت سيدنا ابراهيم عليه السلام کي ڪافرن باه ۾ وڌو ته اها ان تي ٿدي ٿي وئي.

سوال: اها آيت ۽ ترجمو بڌایو جنهن ۾ حضرت ابراهيم عليه السلام تي باه ٿدي ٿيڻ جو ذكر آهي.

جواب: قُلْنَا يَسَارُ كُوئِيْ بَرَّدًا وَسَلَّمًا عَلَى إِبْرَاهِيمَ ﴿٦٩﴾ (پ 17 الانبیاء 69)

ترجمو ڪنزا لایمان: اسان فرمایو ای باهه ٿي وچ ٿڏي ۽ سلامتي واري ابراهيم تي.

پنجن کي پنجن کان پھريان

پيارا مدني منو! يقيناً زندگي بيد مختصر آهي، جيڪو وقت ملي وي، سو ملي وي، آئنده وقت ملن جي اميد ڏوكو آهي. ڪهڙي خبر آئنده لمحي اسان موت سان هر آغوش ٿي چڪا هجون، رحمت عالم، نور مجسم صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمائين ٿا؛ پنجن شين کي پنجن شين کان پھريين غنيمت چاڻو؛ **(1)** جوانی کي پوزهائپ کان پھريان **(2)** صحت کي بيماري کان پھريان **(3)** مالداري کي تنگدستي کان پھريان **(4)** واندکائي کي مصروفيت کان پھريان ۽ **(5)** زندگي کي موت کان پھريان.

المُسْتَدِرَك حديث 7916 ج 5 ص 435

آسمانی ڪتاب

سوال: سڀ کان پھریان ڪھڙو آسمانی ڪتاب نازل ٿيو؟

جواب: سڀ کان پھریان توریت نازل ٿيو.

سوال: توریت ڪھڙي رسول تي نازل ٿيو؟

جواب: توریت حضرت سیدنا موسیٰ علیہ السلام تي نازل ٿيو.

سوال: توریت کان پوءِ ڪھڙو ڪتاب نازل ٿيو؟

جواب: توریت کان پوءِ زبور نازل ٿيو.

سوال: زبور ڪھڙي رسول تي نازل ٿيو؟

جواب: زبور حضرت سیدنا داؤد علیہ السلام تي نازل ٿيو.

سوال: زبور کانپوءِ ڪھڙو ڪتاب نازل ٿيو؟

جواب: زبور کان پوءِ انجيل نازل ٿيو.

سوال: انجيل ڪھڙي رسول تي نازل ٿيو؟

جواب: انجيل حضرت سیدنا عيسیٰ علیہ السلام تي نازل ٿيو.

سوال: سڀ کان آخر ۾ ڪھڙو آسمانی ڪتاب نازل ٿيو؟

جواب: سڀ کان آخر ۾ قرآن مجید نازل ٿيو.

سوال: قرآن مجید ڪھڙي رسول تي نازل ٿيو؟

جواب: قرآن مجید اسان جي پيارينبي صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم تي نازل ٿيو.

قرآن مجید

سوال: قرآن مجید جي سڀ کان پھرین آيت ڪٿي نازل ٿي؟

جواب: قرآن مجید جي سڀ کان پھرین آيت غار، حرا، ۾ نازل ٿي.

سوال: قرآن مجید ڪهڙي زبان ۾ آهي؟

جواب: قرآن مجید عربي زبان ۾ آهي.

سوال: قرآن مجید ۾ سڀ کان پھريون نازل ٿيڻ وارو لفظ ڪهڙو آهي؟

جواب: اِقْرَأْ جنهن جي معني آهي ”پڙهو“

سوال: قرآن مجید ڪيٽري عرصي ۾ نازل ٿيو؟

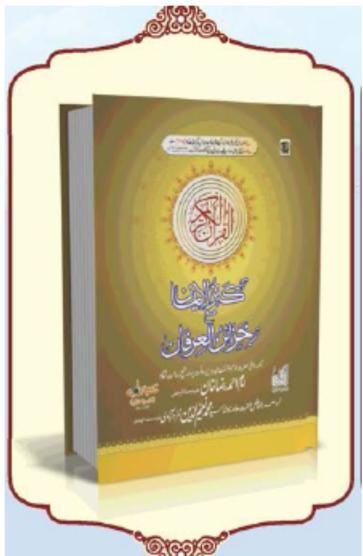
جواب: قرآن مجید تقریباً 23 سالن ۾ نازل ٿيو.^۱

سوال: قرآن مجید جا ڪل ڪيٽرا سڀارا آهن؟

جواب: قرآن مجید جا ڪل 30 سڀارا آهن.

سوال: قرآن مجید ۾ ڪل ڪيٽريون سورتون آهن؟

جواب: قرآن مجید ۾ ڪل 114 سورتون آهن.

1 الجامع لاحكام القرآن سورة القدر ج 20 ص 92

قرآن مجید جي تلاوت جاآداب

سوال: قرآن مجید جي تلاوت وقت ڪهڙي پاسي منهن ڪري ويھڻ گهرجي؟

جواب: قرآن مجید جي تلاوت وقت قبلي ڏانهن منهن ڪري ويھڻ گهرجي، چوته اهو مستحب آهي.

سوال: وهاڻو يا تيڪ لڳائي قرآن مجيد پڙهڻ ڪيئن آهي؟

جواب: وهاڻو يا تيڪ لڳائي قرآن پاڪ نه پڙهڻ گهرجي بلڪ سڌو ويهي خُشُوع و خُضُوع سان تلاوت ڪرڻ گهرجي.

سوال: ڇا قرآن مجيد ليٽي ڪري پڙهي سگهجي ٿو؟

جواب: جي ها! قرآن مجيد ليٽي ڪري پڙهي سگھو ٿا جڏهن ته پير سميتيل هجن.

سوال: قرآن پاڪ جي تلاوت شروع ڪرڻ کان پهريان ڇا پڙهڻ گهرجي؟

جواب: قرآن مجيد جي تلاوت شروع کان پهريان تَعَوْذ (يعني آعُوذ بِالله شريف) ۽ تَسْمِيَة (يعني بِسْمِ اللَّهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) پڙهڻ گهرجي.

سوال: اهي ڪهڙيون جڳهن آهن جتي قرآن پاک پڙهڻ ناجائز آهي؟

جواب: غسل خاني ۽ نجاست وارين جڳهن تي قرآن شريف پڙهڻ ناجائز آهي.

سوال: قرآن مجید ڏانهن پئي ڪرڻ يا پير ڪرڻ ڪيئن آهي؟

جواب: قرآن مجید ڏانهن پئي يا پير ڪرڻ ادب جي خلاف آهي، ائين نه ڪرڻ گهرجي.

سوال: قرآن مجید جي تلاوت جي دوران اوپاسي اچي ته ڇا ڪرڻ گهرجي؟

جواب: قرآن مجید جي تلاوت دوران اوپاسي اچي ته تلاوت موقف (يعني بند) ڪريو چوته اوپاسي شيطان جو اثر آهي.

سوال: قرآن پاک جي تلاوت دوران جيڪڏهن پير صاحب، عالم دين، استاد صاحب يا والدين مان ڪو اچي ته انهن جي تعظيم جي لاءِ بيهي سگهجي ٿو؟

جواب: جي ها! تلاوت موقف ڪري انهن جي تعظيم جي لاءِ بيهي سگهجي ٿو.

سوال: کي ماڻهو چوندا آهن ته قرآن پاک ڪليل هجي ته ان کي شیطان پڙهندو آهي ان جي حقیقت چا آهي؟

جواب: اها غلط ڳالهه آهي ان جي ڪا حقیقت ناهي.

سوال: قرآن مجید کي جُزدان يا غلاف ۾ رکڻ جو ڇا حڪم آهي؟

جواب: قرآن مجید کي جُزدان يا غلاف ۾ رکڻ جائز آهي، صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضَاءُ جي مبارڪ دور کان مسلمانن جو ان تي عمل آهي.

سوال: قرآن مجید کي وڏي آواز سان پڙهڻ ڪيئن آهي؟

جواب: قرآن مجید کي وڏي آواز سان پڙهڻ افضل آهي جيستائين آواز پهچندو اهي شيون پڙهڻ واري جي ايمان جي قيمت جي ڏينهن گواه شينديون، البت ان ڳالهه جو خيال رکيو وڃي ڪنهن نمازي يا بيمار ۽ سمهڻ واري کي ڪا تکليف نه ٿئي.

سوال: قرآن پاک جي تلاوت بڌڻ بدران ڳالهيوں ڪڻ يا هيڏانهن هوڏانهن ڏسڻ ڪيئن آهي؟

جواب: قرآن شريف جي تلاوت خاموشي ۽ توجُّه سان بڌڻ گهرجي ان دوران گفتگو ڪڻ گناه آهي.

سوال: گھٹن اسلامی پائرن جو قرآن خوانی وغیره ہر وڈی آواز سان قرآن شریف پڑھن کیئن آهي؟

جواب: اجتماعی طور قرآن شریف کي وڈي آواز سان پڑھن منع آهي، اهڙي موقعي تي سڀني کي آهستي آواز ۾ قرآن شریف پڑھن گھرجي.

سوال: مدرسي ۾ طالب علم وڈي آواز سان قرآن شریف پڑھن ته ان بابت چا حڪم آهي؟

جواب: مدرسي ۾ طالب عالم جو وڈي آواز سان قرآن شریف پڑھن جائز آهي.

علم کان بهتر کاشيء نم آهي

الله جا پيارا حبيب ﷺ هک صحابي سان گفتگو کري رهيا هئا ته وحي نازل ٿي: هن صحابي جي زندگي هک ساعت (يعني ڪلاڪ کن) باقي رهيو آهي، اهو عصر جو وقت هو. رحمت عالم ﷺ جنهن هن صحابي کي اها ڳالهه ٻڌائي ته انهن بيقرار ٿي التجا ڪئي: يار رسول الله (صلى الله تعاليٰ علیہ وآلہ وسلم) مون کي اهڙو عمل ٻڌايو جيڪو هن وقت منهنجي لاء سڀ کان بهتر هجي. پاڻ ڪريم ﷺ ارشاد فرمایو: ”علم سکڻ ۾ مشغول ٿي وجو“ اهي صحابي علم سکڻ ۾ مشغول ٿي ويا ۽ مغرب کان پھريان انهن جو انتقال ٿي ويو، راوي فرمائين ٿا ته علم کان بهتر ڪاشيء هجي ها ته سرڪار مدینه ﷺ انهيء جو حڪم ارشاد فرمائين هئا. (تفسير ڪبير سورة البقرة ج 1 ص 410)

صحابہ کرام علیہم الرحمٰن

سوال: عَشْرَه مُبَشِّرَه مان چا مراد آهي؟

جواب: عَشْرَه مُبَشِّرَه مان مراد اهي ڏه صحابہ کرام علیہم الرحمٰن جن کی اسان جی پیاري آقا ﷺ دنيا ۾ ئي جنت جي بشارت ڏني.

سوال: عَشْرَه مُبَشِّرَه ۾ کھڑا صحابي سڳورا علیہم الرحمٰن شامل آهن؟

جواب: عَشْرَه مُبَشِّرَه ۾ جيڪي صحابي سڳورا علیہم الرحمٰن شامل آهن، انهن جا نالا مبارڪ هي آهن:

(1) حضرت سیدنا ابو بکر صدیق رضی اللہ تعالیٰ عنہ

(2) حضرت سیدنا عمر فاروق اعظم رضی اللہ تعالیٰ عنہ

(3) حضرت سیدنا عثمان غنی رضی اللہ تعالیٰ عنہ

(4) حضرت سیدنا علی المرتضی رضی اللہ تعالیٰ عنہ

¹ سنن ترمذی الحدیث 3769، ج 5، ص 416، 417

(5) حضرت سیدنا طلحہ بن عبید اللہ رضی اللہ تعالیٰ عنہ

(6) حضرت سیدنا زبیر بن عوام رضی اللہ تعالیٰ عنہ

(7) حضرت سیدنا عبدالرحمن بن عوف رضی اللہ تعالیٰ عنہ

(8) حضرت سیدنا سعد بن ابی وقاص رضی اللہ تعالیٰ عنہ

(9) حضرت سیدنا سعید بن زید رضی اللہ تعالیٰ عنہ

(10) حضرت سیدنا ابو عبیدہ بن جراح رضی اللہ تعالیٰ عنہ

سوال: مُؤْدِنِ رسول کنهن صحابی کی چوندا آهن؟

جواب: مُؤْدِنِ رسول حضرت سیدنا بلاں رضی اللہ تعالیٰ عنہ کی چيو ويندو آهي.

سوال: سیفُ اللہ (اللہ جی تلوار) کنهن صحابی جو لقب آهي؟

جواب: سیفُ اللہ حضرت سیدنا خالد بن ولید رضی اللہ تعالیٰ عنہ کی چوندا آهن.

سوال: اسُدُ اللہ (اللہ جا شینهن) کنهن صحابی کی چيو ويندو آهي؟

جواب: اسُدُ اللہ حضرت سیدنا علیٰ المرتضی رضی اللہ تعالیٰ عنہ کی چوندا آهن.

سوال: سِیدُ الشُّهَدَاء کنهن صحابی کی چيو ويندو آهي؟

جواب: سیدُ الشُّهَدَاء اسان جي پیاري آقا صلی اللہ تعالیٰ علیہ وآلہ وسلم جي چاچا حضرت

سیدنا حمزہ رسوی اللہ تعالیٰ عنہ کی چیبو ویندو آهي.

سوال: چا قرآن مجید ۾ کنهن صحابی جو نالو آيو آهي؟

جواب: جي ها! قرآن مجید ۾ هڪ صحابی جو نالو آيو آهي.

سوال: قرآن مجید ۾ ڪھڙي صحابي جو نالو آيو آهي؟

جواب: حضرت سیدنا زید بن حارثہ رسوی اللہ تعالیٰ عنہ جو نالو قرآن مجید جي 22 هین سیپاری ۾ سورۃ الحزاب جي 37 هین آیت ۾ آيو آهي.

سوال: سڀ کان وڌيڪ حدیشون ڪھڙي صحابي کان مروي آهن؟

جواب: حضرت سیدنا ابو ہریرہ رسوی اللہ تعالیٰ عنہ کان مروي آهن.

سوال: بارگاه رسالت جي نعت گو شاعر صحابي جو نالو ٻڌایو؟

جواب: حضرت سیدنا حسان بن ثابت رسوی اللہ تعالیٰ عنہ

جس مسلمان نے دیکھا انہیں اک نظر
اس نظر کی بصارت په لاکھوں سلام

اولیاء کرام رَحْمَةُ اللّٰهِ السَّلَامُ

سوال: ولین جا سردار کیر آهن؟

جواب: تاجدار بغداد، غوث اعظم سید عبدالقادر جیلانی رَحْمَةُ اللّٰهِ التَّوْابٌ

سوال: کن ولین سبگورن رَحْمَةُ اللّٰهِ تَعَالٰى جا نالا پتايو ۽ اهو به پتايو انهن جون مزارون کٿي آهن؟

جواب: جئتن جي 8 دروازن جي نسبت سان 8 ولین سبگورن جا نالا ۽ سندن مزارون بيان ڪجن ٿيون:

(1) حضرت سیدنا خواجہ نظام الدین اولیاء دھلوی رَحْمَةُ اللّٰهِ تَعَالٰى عَلَيْهِ سندن مزار شریف هند جي شهر ”دھلي“ ۾ آهي.

(2) قطب مدینہ حضرت سیدنا ضیاءُ الدین احمد مدنی رَحْمَةُ اللّٰهِ تَعَالٰى عَلَيْهِ

سندن مزار شریف جئت البقیع ۾ آهي.

(3) حضرت سیدنا شمس العارفین خواجہ شمس الدین سیالوی رحمۃ اللہ علیہ

سندن مزار شریف پاکستان جي شهر ”سیال شریف“ ۾ آهي.

(4) حضرت پیر سید مهر علی شاہ گولڑوی حنفی رحمۃ اللہ علیہ

سندن مزار شریف پاکستان جي شهر ”گولڑہ شریف“ ۾ آهي.

(5) حضرت سیدنا شاہ عبداللطیف پتائی رحمۃ اللہ علیہ

سندن مزار شریف پاکستان جي صوبی باب الاسلام سنڌ جي شهر ”پٽ شاھ“ ۾ آهي.

(6) حضرت مولانا حسن رضا خان رحمۃ اللہ علیہ

سندن مزار شریف هند جي شهر ”بریلی شریف“ ۾ آهي.

(7) حضرت سیدنا امام بري رحمۃ اللہ علیہ

سندن مزار شریف پاکستان جي گادی جي هند ”اسلام آباد“ ۾ آهي.

(8) حضرت سیدنا عبدالله شاہ غازی رحمۃ اللہ علیہ

سندن مزار شریف پاکستان جي شهر ”باب المدینہ (کراچی)“ ۾ آهي.

سوال: ڇا موجوده دور ۾ به کا یادگار اسلاف شخصیت آهي؟

جواب: جي ها! امیر اهلست حضرت علامہ مولانا الیاس عطار قادری

رضوی دامَتْ برَكَاتُهُ موجوده دور ۾ یادگار اسلاف آهن.

ڪرامات صحابه ڪرام اولیاء ڪرام

سوال: ڪرامت چا کي چئبو آهي؟

جواب: اللہ عَزَّوجَلَّ جيولي کان خلاف عادت ظاهر ٿيڻ واري ڳالهه کي ڪرامت چوندا آهن.

سوال: ڪرامت جا ڪيترا قسم آهن؟

جواب: علام تاج الدين سبکي رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ پنهنجي ڪتاب ”طبقات الشافعیة الکُبْریٰ“ مِن اولیاء ڪرام جي ڪرامتن جا هڪ سو کان وڌيڪ قسم لکيا آهن، انهن مان ڪجهه هي آهن:

✿ مُردن سان ڳالهائڻ	✿ مُردن کي زنده ڪرڻ
✿ زمين کي سميتڻ	✿ دريانن تي تصرف
✿ بيمارين مان شفا ملڻ	✿ نباتات سان گفتگو ڪرڻ
✿ زمانو مختصر ۽ وڏو ٿيڻ	✿ دعائين جو قبول ٿيڻ
✿ جانورن جو فرمانبردار ٿيڻ	✿ غيب جون خبرون ڏيڻ
✿ دلين کي پاڻ ڏانهن مائل ڪرڻ ¹	✿ بنا کائڻ پيئڻ جي زنده رهڻ

سوال: ڪن اولیاء ڪرام رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ جون ڪرامتون بيان ڪريو؟

جواب: (1) حضور غوث اعظم علیہ رحمۃ اللہ الکریم جو پڪل ڪڪڙ جي هڏين کي جمع ڪري الله جي حڪم سان زنده ڪرڻ¹

¹ بهجة الاسرار ص 128

﴿۲﴾ حضرت شیخ احمد بن نصر خزاعی رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جو شہادت کان

پوء ڦاسي گھات تي قرآن شریف جي تلاوت ڪرڻ^۱

﴿۳﴾ شیخ ابو اسحاق شیرازی رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جو بغداد ۾ ويهي ڪعبي

شریف کي ڏستن^۲

سوال: چا صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرَّضْوَان به اللہ عَزَّوجَلَ جاولي آهن ؟ انهن کان
بے ڪرامتون ظاهر ٿيون آهن؟

جواب: جي ها! صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرَّضْوَان افضل الاولیاء آهن هنن کان
بے ڪرامتون ظاهر ٿيون آهن.

سوال: صحابه ڪرام جون کي ڪرامتون بيان ڪريو؟

جواب: ﴿۱﴾ امير المؤمنین حضرت سیدنا صدیق اکبر رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ جي
روانه ڪيل اسلامي لشکر جي ڪلم، طیب جي صدائن سان قلعی ۾
زلزلو اچي ويو.^۳

﴿۲﴾ سنڌن جو جنازو ڪٿي سلام ڪرڻ سان روپه رسول جي دروازي
جو ڪلن.^۱

^۱ تاریخ بغداد ج ۵ ص 387

^۲ جامع ڪرامات الاولیاء ج ۱ ص 392

^۳ ازالۃ الخنا ج ۳ ص 148

(۲) امیر المؤمنین حضرت سیدنا عمر فاروق اعظم ؑ جو قبر واری سان گفتگو کرڻ.^۲

سندن جو مدینی شریف کان سوین میل پری نہاوند (ایران) جی جڳهه تی حضرت سیدنا ساریه ؑ تائین آواز پھچائڻ.^۳

حضرت سیدنا عمر فاروق اعظم ؑ جو دریاء نیل جی نالی خط لکی ان کی جاري کرڻ.^۴

سندن دعائين جو بارگاه الٰهي ۾ مقبول ٿيڻ.^۵

(۳) امیر المؤمنین حضرت سیدنا عثمان غنی ؑ جي هت مبارڪ مان عصا مبارڪ وٺي ڀجڻ واری جي هت ۾ ڪينسر ٿيڻ.^۶

سندن جو پنهنجي مدن جي خبر ڏيڻ.^۷

پاڻ ؑ جن جي شهادت کان پوءِ غيبي آواز جو اچڻ.^۸

پاڻ ؑ جي تدفين جي وقت ملائڪن جو گڏ ٿيڻ^۹

1 التفسير الكبير سورة الكهف ج 7 ص 433

2 حجة الله علي العلمين ص 612

3 مشكوة المصايب الحديث 5954 ج 2 ص 401

4 حجة الله علي العلمين ص 612

5 ازاله الخفا ج 4 ص 108

6 الاصاب في تميز صحابه الرقم 1248 ج 1 ص 622

7 ازاله الخفا ج 4 ص 315

8 شواهد النبوة ص 209

9 شواهد النبوة ص 209

(۴) امیر المؤمنین حضرت سیدنا علی المرتضی رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَامٌ جو قبر

وارن کان سوال جواب ڪرڻ^۱

پاڻ رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَامٌ جن کي ڪوڙو چوڻ واري جو اندو ٿيڻ^۲

ڪير ڪٿي مرندو ۽ ڪٿي دفن ٿيندو بابت خبر ڏيڻ^۳

سنڌن جي گهر ۾ ملائڪن جو جنب هلائڻ^۴

پنهنجي وفات جي خبر ڏيڻ^۵

گھوڙي تي سوار ٿيندي قرآن ڪريم کي ختم ڪرڻ^۶

حیاء ایمان مان آهي

رحمت عالم، نور مجسم، شاهن بنی آدم صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جو فرمان عاليشان آهي: ”حیاء ایمان مان آهي.“ مسند ابی یعلیٰ حدیث 7463، ج 6، ص 291
يعني جھڙي طرح ايمان، مؤمن کي ڪفر جي ارتکاب کان روکيندو آهي، اهڙي طرح حياء، باحیا کي نافرمانين کان بچائيندو آهي. ان لاء مجازي طور تي انهي کي ”ایمان مان“ فرمایو ويو. جنهن جي وڌيڪ وضاحت ۽ تائيid حضرت سڀّدنا ابن عمر رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَامٌ جي هن روایت مان ٿئي ٿي: ”بیشڪ حياء ۽ ايمان پئي پاڻ ۾ مليل آهن، جذهن هڪ کجي وڃي ته پيو به کنيو ويندو آهي.“ (المستدرڪ للحاكم حدیث 66 ج 1 ص 176)

1 حجۃ اللہ علی الغلمان ص 613

2 ازالۃ الخناج 4 ص 496

3 الریاض النضرة ج 2 ص 201

4 الریاض النضرة ج 2 ص 202

5 الریاض النضرة ج 2 ص 202

6 شواهد النبوة ص 212

عبادات

وضو

وضو جو طریقو

پیارا مدنی منو! وضو کرڻ لاءِ متاهین جگه تي ڪعبهُ اللہ شریف ڏانهن منهن کري ويھن مُسْتَحِب آهي.

وضو کرڻ کان پھریان هن طرح نیت کريو ته مان اللہ ﷺ جو حُکمر بجا آئڻ ۽ پاکائی حاصل کرڻ لاءِ وضو کري رهيو آهيان.

وضو کرڻ کان پھریان بِسْمِ اللہِ پڑھن سئٽ آهي.

شي سگهي ته بِسْمِ اللہِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ چئو جو جيستائين باوضو رهند، اوهان جي اعمال نامي ۾ نیکيون لکبيون رهبيون.

هاطي بهي هت شي تي دفعا ڪرائين تائين ڏوئو، آگرين جو خلال به کريو.

سنت مطابق مسواك شریف ڪيو.

پوءِ شي پيرا گرڙيون کريو جيڪڏهن روزو نه هجي ته گرڙا به کريو.

پوءِ شي پيرا نڪ ۾ پاڻي چاڙھيو، روزو نه هجي ته نڪ جي آخری حصي تائين پاڻي پهچایو ۽ کابي هت جي چيچ سان نڪ به صاف کريو.

پوءِ شي پيرا چھرو اهڙيءَ طرح ڏوئو، جو پيشاني جي شروع کان کاڏي تائين ۽ هڪ ڪن جي پاپڙي کان بهي ڪن جي پاپڙيءَ تائين پاڻي وهي وجبي.

پوءِ تي پيرا نوئین سمیت ٻئی هٿ اهڙي طرح ڏوئو جو نوئین کان وٺي ننهن تائين ڪا جڳهه باقي نه رهي،

پوءِ ٻئی هٿ تر ڪري هڪ پيرو سڄي متڻي جو مسح ڪريو.

پوءِ شهادت واري آگر سان ڪن جي اندرئين حصي ۽ آگوئي سان پاھرئين حصي ۽ هتن جي پنهي سان ڪندڙ جو مسح ڪريو.

پوءِ ٻئي پير ڀيڏين سمیت ڏوئو، پهريان ساجو پوءِ ڪاپو پير ڏوئو ٻنهي پيرن جي آگرين جي وچ ۾ ڪاپي هٿ جي آگر سان خلال ڪريو.

ساجي پير جي چيچ کان خلال شروع ڪري ڪاپي پير جي چيچ تي ختم ڪريو.

نوٽ: مدندي منن کي وضو خاني تي وضو جي عملی تربیت ڏيو ۽ پاطي جي اسراف کان بچڻ جي تلقين ڪريو.

حجۃُ الاسلام حضرت سيدنا امام مُحَمَّد عَزَالِيٰ رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائين تا: ”هر عُضوي کي ڏوئڻ وقت اها اميد ڪندو رهي ته منهنجي هن عضوي جا گناه متجي رهيا آهن.“ (احياء العلوم ج ۱ ص 183)

وضو کان پوءِ اها دعا پڙهو (اول آخر درود شريف)

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَابِينَ وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَظَهِّرِينَ

ترجمو : اي الله عَزَوجَلَ مون کي ڪثرت سان توبه ڪرڻ وارن ۾ بڻاءِ ۽ مون کي پاکيزه رهڻ وارن ۾ شامل ڪر. (احياء العلوم ج ۱ ص 184)

جنت جا اثئي دروازا کلي ويندا آهن

حدیث شریف هر آهي: ”جهن چگي طرح وضو کيو هه پوءی آسمان ڏانهن نظر کشي ڪلمو شهادت پڙھيو ته ان جي لاءِ جنت جا اثئي دروازا کوليما ويندا آهن جنهن مان چاهي اندر داخل ٿي وڃي.“

(السنن الكبرى للنسائي حديث 9912 ج 6 ص 25)

وضو کانپوءِ سورهٗ قدر پڙھڻ جافصائل

حدیث پاك هر آهي: ”جيڪو وضو کان پوءی هڪ پيرو سورهٗ قدر پڙھندو ته اهو صديقن مان آهي هه جيڪو به پيرا پڙھندو ته شهيدن هر شمار کيو ويندو هه جيڪو ٿي پيرا پڙھندو ته اللہ عَزَّوَجَلَ محسمر جي ميدان هر ان کي پنهنجي نبيئ سان گذر کندو.“ (كتزالعمال ج 9 ص 132 رقم الحديث 26085)

نظر ڪڏهن به ڪمزور نه ٿيندي

جيڪو وضو کان پوءی آسمان ڏانهن نظر ڪري سورهٗ قدر پڙھندو إِن شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَ ان جي نظر ڪڏهن به ڪمزور نه ٿيندي. (مسائل القرآن ص 291)

ڏوئڻ مان مراد

کنهن عضوي کي ڏوئڻ جي معنى اها آهي ته ان عضوي جي هر حصي تي گهت هر گهت به ڦڻا پاڻي وهي وڃي، رُڳو پڻي وڃڻ يا پاڻي هه کي تيل وانگر مڪڻ يا هڪ ڦڻو وهي وڃڻ کي ڏوئڻ نه چئبو هه اهڙي طرح نه وضو ٿيندو هه نه ئي غسل ادا ٿيندو.

اذان

سوال: اذان چا کي چئبو آهي؟

جواب: مسلمانن کي نماز لاء سڏڻ جي هڪ خاص اعلان کي ”اذان“ چئبو آهي.

سوال: چا اذان فرض آهي؟

جواب: جي نا! بلک پنج وقت جي فرض نماز جيڪا جماعت سان گڏ مسجد ۾ ادا ڪئي وڃي ان جي لاء اذان سٽِ مؤٽَّده آهي

سوال: چا اذان کان پهريان درود شريف پڙهي سگھون ٿا؟

جواب: جي ها! اذان کان پهريان درود شريف پڙهڻ ثواب جو ڪمر آهي.

سوال: جڏهن اذان ٿئي ته چا ڪرڻ گهرجي؟

جواب: اذان جي احترام ۾ گفتگو ۽ سڀئي ڪمر ڪار ڇڏي اذان جو جواب ڏيڻ گهرجي.

سوال: اذان جا الفاظ چا آهن؟

جواب: اذان جا الفاظ اهي آهن:

الله أكبير الله أكبير

أشهد أن لا إله إلا الله

أشهد أن محمدا رسول الله

حي على الصلوة

حي على الفلاح

الله أكبير

الله أكبير الله أكبير

أشهد أن لا إله إلا الله

أشهد أن محمدا رسول الله

حي على الصلوة

حي على الفلاح

الله أكبير

لا إله إلا الله

نماز جا شرط

سؤال: نماز جا کيترا شرط آهن؟

جواب: نماز جا چه شرط آهن:

(1) طهارت (2) ستر عورت (3) استقبال قبله

(4) وقت (5) نيت (6) تکبیر تحريم

سوال: طهارت مان چا مراد آهي؟

جواب: طهارت مان مراد نمازي جو بدن، لباس ۽ جنهن جڳهه نماز پڙهي رهيو آهي اها جڳهه هر قسم جي نجاست کان پاك هجي.

سوال: ستر عورت چا آهي؟

جواب: ستر عورت جو مطلب اهو ته مرد جو دُن جي هيٺان کان گوڏن سميت پدن جو سجو حصو لڪائڻ ضروري آهي جڏهن ته اسلامي پيڻ جي هن پنج عضون يعني منهن جي ٿکلي، بهئي هٿن جو تريون ۽ پنهي پيرن جي ترين جي علاوه سمورو جسم لڪائڻ فرض آهي.

سوال: استقبال قبله چا کي چئبو آهي؟

جواب: نماز ۾ قبلي ڏانهن منهن ڪرڻ کي استقبال قبله چئبو آهي.

سوال: وقت مان چا مراد آهي؟

جواب: ان مان مراد جيڪا نماز پڙهڻي آهي ان جو وقت هئڻ ضروري آهي.

سوال: نيت چا کي چوندا آهن؟

جواب: نيت دل جي پکي ارادي جو نالو آهي، زبان سان نيت ڪرڻ ضروري ناهي البت دل ۾ نيت هجي ته زبان سان چوڻ بهتر آهي.

سوال: تكبير تحريم مان چا مراد آهي؟

جواب: نماز شروع ڪرڻ جي لاءِ تكبير تحريم يعني **الله أَكْبَر** چوڻ کي تكبير تحريم چوندا آهن.

نماز جا فرض

سوال: نماز ۾ کیترا فرض آهن؟

جواب: نماز ۾ ست فرض آهن.

﴿١﴾ تکبیر تحریم «﴿٢﴾ قیام «﴿٣﴾ قراءات «﴿٤﴾ رکوع

﴿٥﴾ سجدو «﴿٦﴾ قعده اخیره «﴿٧﴾ خُرُوج بِصُنْعِ

سوال: تکبیر اولی مان چا مراد آهي؟

جواب: تکبیر تحریم کی تکبیر اولی پڻ چيو ويندو آهي اها نماز جي شرطن مان آخری شرط آهي ۽ فرض مان پھریون فرض آهي ۽ ان مان مراد نماز شروع ڪرڻ جي لاء تکبیر يعني **اللہُ أَكْبَرُ** چوڻ آهي.

سوال: قیام چا کي چئبو آهي؟

جواب: تکبیر تحریم کان پوء ستو بیهڻ کی قیام چيو ویندو آهي، قیام ایتری دیر تائین آهي جیتری دیر تائین قراءات آهي.

سوال: قراءات مان چا مراد آهي؟

جواب: قراءات جو مطلب سپئي اکر مخارج سان ادا کيا وڃن، اهو ضروري آهي ته ایتری آواز سان پڙھي جو پاڻ ٻڌي وٺي.

سوال: رکوع مان چا مراد آهي؟

جواب: قراءت کان پوءِ ایترو جهکڻ جو هٿ وڌائي ته گوڏن تائين پهچي وجن ۽ اهو رکوع جو ادنڀ درجو آهي ۽ مرد جي لاءِ مڪمل پٺي سڌي ڪرڻ رکوع جو ڪامل درجو آهي.

سوال: سجدي مان چا مراد آهي؟

جواب: رکوع کان پوءِ ست هڏين يعني پنهي هٿن، پنهي پيرن، پنهي گوڏن ۽ نڪ جي هڏي کي زمين تي لڳائڻ کي سجدو چئبو آهي، سجدي ۾ پيشاني اهڙي طرح ڄمایو جو زمين جي سختي محسوس ٿئي، هر رکعت ۾ به پيرا سجدو فرض آهي.

سوال: قudedه اخирه مان چا مراد آهي؟

جواب: نماز جون رکعون پوريون ڪرڻ کان پوءِ ايتري دير تائين ويھڻ جو پوري تشهد (يعني پوري **آلٰتَّحِيَّات**) **عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ** تائين پڙهڻ کي قudedه اخирه چيو ويندو آهي ۽ اهو به فرض آهي.

سوال: حُرُوج بصنع چا آهي؟

جواب: قudedه اخирه کان پوءِ سلام ڦيري نماز ختم ڪرڻ.

نماز جو طریقو

نماز جو طریقو

﴿ باوضو قبلی ڏانهن منهن ڪري پئي هٿ ڪن تائين ڪڻي وجو . ﴾

﴿ جڏهن هٿ ڪڻو ته آگريون نه مليل هجن نه گھڻيون ڪليل هجن ۽
تريون قبلی ڏانهن هجن . ﴾

﴿ پوءِ جيڪا نماز پڙهي رهيا آهيyo زبان سان ان جي نيت ڪريو . ﴾

﴿ پوءِ تڪبير اولي يعني **اللهُ أكْبَرُ** چوندي هٿ دن هيٺان ٻڌو . ﴾

﴿ هاطي ثنا پڙهو : ﴾

سُبْحَنَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ وَتَبَارَكَ اسْمُكَ

وَتَعَالَى جَدُّكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ ط

﴿ پوءِ تَعَوُّذ يعني **أَعُوذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَنِ الرَّجِيمِ ط** ﴾

﴿ پوءِ تسميه يعني **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ط** ﴾

﴿ مَكْمُلٌ سُورَةً فَاتِحَهُ پَرِّهُو يَعْنِي : ﴾

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَلَمِينَ ۝ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ۝ مَلِكُ يَوْمِ الدِّينِ ۝
 إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ۝ إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ۝ صِرَاطَ
 الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ ۝ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ۝

﴿ سُورَةً فَاتِحَهُ پَرِّهُنْ كَانَ پُوءِ آهْسَتِي آمِينَ چئو انْ كَانَ پُوءِ تِي نَنْدِيَوْنَ
 يَا كَا هَكَ وَذِي آيَتِ جِيكَا تَنْ آيَتِنَ جِي بِرَابِرِ هَجِي يَا كَا بِهِ سُورَةَ پَرِّهُو
 مَثَلًاً سُورَهُ اخْلَاصٍ يَعْنِي : ﴾

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ أَللَّهُ الصَّمَدُ ۝ لَمْ يَلِدْ ۝
 وَلَمْ يُوْلَدْ ۝ وَلَمْ يَكُنْ لَّهُ كُفُواً أَحَدٌ ۝
 ﴿ هَاطِي اللَّهُ أَكْبَرُ چوندي رکوع کيو ۽ رکوع جي تسبیح يعنى
 سُبْحَنَ رَبِّ الْعَظِيمِ تِي پِيرَا يَا پِنْجَ پِيرَا پَرِّهُو . ﴾

﴿ پُوءِ تَسْمِيعَ يَعْنِي سَمِعَ اللَّهُ لِيَنْ حَيْدَهُ چوندي بلکل سَدَا بِيهِي رَهُو، انْ
 بِيهِنْ کي قومه چيو ويندو آهي . ﴾

﴿ جِيكَدْهُنَ اكِيلا نَمَازَ پَرِّهِي رَهِيَا آهِيَوْ تِه لَّهُمَّ رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ بِهِ پَرِّهُو . ﴾

پوءِ اللہ اکبر چوندي سجدي ۾ وجو ۽ پيرن جي ڏهن ئي آگرين جو رخ قبلی ڏانهن کيو پوءِ سجدي جي تسيح يعني سُبْحَنَ رَبِّ الْأَعْلَىٰ تي يا پنج پيرا پڙهو.

بنهي سجدن جي وچ ۾ ويھن کي جلو چيو ويندو آهي، ان دوران سُبْحَنَ اللہ چوڻ جي برابر ترسو پوءِ اللہ اکبر چوندي بيو سجدو ڪريو.
اها هڪ رکعت پوري ٿي، ان طرح بي رکعت به ادا ڪريو.

بن رکعتن کان پوءِ التحيات پڙهڻ جي لاءِ ويھن کي قعدو چئبو آهي.
قعدی ۾ هاطي تشهُد پڙهو يعني:

**التحياتُ لِلّٰهِ وَالصَّلٰوةُ وَالطَّيِّبٌتُ أَللَّامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ
وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ أَللَّامُ عَلَيْنَا وَعَلٰى عِبَادِ اللّٰهِ الصَّلِحِينَ أَشْهَدُ
أَنَّ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ ط**

ڄڏهن تشهد ۾ لفظ ”لا“ جي ويجهو پهچو ته ساجي هٿ جي وچين آگر ۽ آگوئي سان حلقو بٹائي نندي آگر ۽ ان جي برابر واري آگر کي تري سان ملائي چڏيو.

پوءِ لفظ ”لا“ چوندي ڪلمي واري آگر کڻو ۽ لفظ ”الا“ تي هيٺ ڪري سڀئي آگريون سڌيون ڪريو.

جيڪڏهن وڌيڪ رکعتون پڙهي رهيا آهيو ته اللہ اکبر چئي بيهر بيهي رهو.

جيڪڏهن فرض نماز پڙهي رهيا آهيyo ته ٿين ۽ چوڻين رکعت جي
قيام ۾ بسم الله ۽ الحمد شريف به پڙهو پر سورت نه ملابيو.

سڀئي رکعتون پوريون ڪري ويٺڻ کي قعده اخيره چيو ويندو آهي.

قعده اخيره ۾ التحيات كان پوءِ درود ابراهيمي پڙهو يعني:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَّعَلَى أَلِّيْلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى أَلِّيْلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَّعَلَى أَلِّيْلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى أَلِّيْلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ

پوءِ کا دعاءِ ماشوره پڙهو مثلاً:

اللَّهُمَّ رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِن ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقْبَلْ دُعَاءَ رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ

رَبَّنَا أَتَنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَّ فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَّ قِنَا عَذَابَ النَّارِ

ان كان پوءِ نماز ختم ڪڻ لاءِ ساجي ڪلهي ڏانهن منهن ڪري
آللَّامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ چئو پوءِ کابي ڪلهي ڏانهن منهن ڪري
آللَّامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ چوندي سلام ڦيريو.

نعت شریف

مدنی مدینے والے^۱

من عشق بھی پلانا مدینے والے بنے دل تراٹھ کانہ مدینے والے مرے خواب میں تو آنا مدینے والے تمہیں حوصلہ بڑھانا مدینے والے مجھے قدموں سے لگانا مدینے والے مجھے اپنا تو بانا مدینے والے اے طبیب! جلد آنا مدینے والے تو ہی رہ بزرگ مانہ مدینے والے تراہائی گھرانہ مدینے والے تو شہنشہ زمانہ مدینے والے سر حشر بخشوانا مدینے والے تری سنیں سکھانا مدینے والے انہیں خلد میں بسانا مدینے والے غم مال سے بچانا مدینے والے	مجھے در پہ پھر بلانا مدینے والے مری آنکھ میں سما نا مدینے والے تری جبکہ دید ہو گی جبھی میری عید ہو گی مجھے غم ستار ہے ہیں مری جان کھار ہے ہیں میں اگرچہ ہوں کمینہ ترا ہوں شہ مدینہ ترا تجھ سے ہوں سواں شہا پھیرنا نہ خالی یہ مریض مر رہا ہے ترے ہاتھ میں شفا ہے تو ہی انبیا کا سرور تو ہی دو جہاں کا یا اور تو خدا کے بعد بہتر ہے سمجھی سے میرے سرور تری فرش پر حکومت تری عرش پر حکومت یہ کرم بڑا کرم ہے ترے ہاتھ میں بھرم ہے شہا! ایسا جذبہ پاؤں کہ میں خوب سیکھ جاؤں مرے غوث کا وسیلہ رہے شاد سب قبیلہ ترے غم میں کاش! عظار رہے ہر گھڑی گرفتار
---	---

¹ وسائل بخشش ص 283 تا 288 ملتقطاً

مدني گل

هت ملائڻ جا مدني گل

﴿ بن مسلمانن جو ملاقات جي وقت سلام کري پنهي هتن سان مصافحو يعني پئي هت ملائڻ سٽ آهي . (الدرالمختار ج ۹ ص 629)

﴿ موکلائڻ وقت به سلام ڪريو ۽ هت به ملائي سگھو ٿا.

﴿ اللہ عَزَّوجَلَّ جي خاطر محبت رکڻ وارا جڏهن پاڻ ۾ ملندا ۽ هت ملائيندا آهن ۽ نبي ڪريم ﷺ تي درود پاڪ پڙهندما آهن ته انهن پنهي جي جدا ٿيڻ کان پهريان پنهي جا اڳيان پويان گناه بخشيا ويندا آهن . (مسند ابي يعلي حديث 2951 ج 3 ص 95)

﴿ هت ملائڻ وقت درود شريف به پڙهي سگھو ٿا، ٿي سگھي ته هي دعا به پڙهو: ”يغفِرُ اللَّهُ لَنَا وَلَكُمْ“ (يعني اللہ عَزَّوجَلَّ اسان جي ۽ توهاں جي مغفرت فرماء)

﴿ به مسلمان هت ملائڻ جي دوران جيڪي دعائون گهرندا [إن شاء الله عَزَّوجَلَّ] قبول ٿينديون هت جدا ٿيڻ کان پهريان پنهي جي مغفرت ٿي ويندي.

﴿ پاڻ ۾ هت ملائڻ سان دشمني ختم ٿيندي آهي. ﴾

(الموطا للإمام مالك الحديث 1731 ج 2 ص 407)

﴿ فرمانِ مصطفیٰ ﷺ آهي: جيڪو مسلمان پنهنجي ڀاءُ سان مصافحو ڪري ۽ ڪنهن جي دل ۾ بئي جي لاءُ عداوت نه هجي ته هت جدا ٿيڻ کان پهريان اللہ تعاليٰ ٻنهي جا پويان گناه بخشي چڏيندو ۽ جيڪو مسلمان پنهنجي مسلمان ڀاءُ ڏانهن محبت پري نگاه سان ڏسي ۽ اُن جي دل يا سيني ۾ عداوت نه هجي ته نگاهه موتن کان پهريان ٻنهي جا پئيان گناه معاف ڪيا ويندا. (كتز العمال ج 9 ص 57 حديث 25358) ﴾

﴿ جيترا پيرا ملاقات ٿئي هر پيري هت ملائي سگھو ٿا. ﴾

(رد المحتار ج 9، ص 628)

﴿ ٻنهي طرفان هڪ هڪ هت ملائڻ سٽ ناهي، مصافحو ٻنهي هشن سان ڪرڻ سٽ آهي. (رد المحتار ج 9، ص 629) ﴾

﴿ ڪجهه ماڻهو صرف آگريون پاڻ ۾ تڪرائيenda آهن، اهو به سٽ نه آهي. (رد المحتار ج 9، ص 629) ﴾

﴿ هت ملائڻ کان پوءِ پنهنجو هت چُمڻ مڪروه آهي. ﴾

(تبين الحقائق ج 7 ص 56)

﴿ مصافحو ڪرڻ وقت سٽ هي آهي ته هت ۾ رومال وغيره رکاوٽ نه هجي، بئي تريون خالي هجن ۽ تريءَ سان تري ملڻ گهرجي. (رد المحتار ج 9، ص 629) ﴾

ننهن ڪٿڻ بابت مدنی گل

﴿ جمعي جي ڏينهن ننهن ڪٿڻ مستحب آهي. ها! جيڪڏهن وڌي ويا هجن ته جمعي جو انتظار نه ڪريو. (بهار شريعت حصو 16 ص 225)

﴿ صدر الشريع، بدر الطريقه مفتی محمد امجد علي اعظمي عليه رحمة الله القوي فرمانن ٿا: منقول آهي ته جيڪو جمعي جي ڏينهن ننهن ڪتي الله تعالى ان کي بهي جمعي تائين بلائن کان محفوظ رکندو ۽ ٿي ڏينهن وڌيڪ يعني ڏهن ڏينهن تائين. هڪ روایت ۾ هي به آهي ته جيڪو جمعي جي ڏينهن ننهن ڪتي ته رحمت نازل ٿيندي ۽ گناه چڙندا.

(بهار شريعت حصو 16 ص 226)

﴿ هشن جا ننهن ڪٿڻ جي طريقي جو خلاصو پيش خدمت آهي: پهرين ساجي هٿ جي شهادت واري آگر کان شروع ڪري ترتيبوار چيچ سميت ننهن ڪتيا وڃن پر آگوڻو ڇڏيو وڃي، پوءِ کابي هٿ جي چيچ کان شروع ڪري ترتيبوار آگوڻي سميت ننهن ڪتيو، پوءِ آخر ۾ ساجي هٿ جي آگوڻي جو ننهن ڪتيو وڃي.

﴿ پيرن جا ننهن ڪٿڻ جي ڪا ترتيب منقول ناهي. بهتر اهو آهي ته ساجي پير جي چيچ کان شروع ڪري ترتيبوار آگوڻي سميت ننهن

ڪتیو پوءِ کابی پیر جي آگوڻي کان شروع ڪري چیچ سمیت ننهن

ڪتیو. (بهار شریعت حصہ 16 ص 226، 227)

﴿ ڏند سان ننهن ڪترڻ مکروه آهي ۽ ان سان برص (يعني ڪوڙه) جي بیماری ٿيڻ جو اندیشو آهي. (بهار شریعت حصہ 16 ص 227)

﴿ ننهن ڪتڻ کان پوءِ انهن کي دفن ڪري چڏيو ۽ جیڪڏهن اچلائي چڏيا ته به حرج ناهي.

﴿ ڪتیل ننهن بیتُ الخلا يا غسل خاني ۾ اچلائڻ مکروه آهي، چو ته ان سان بیماری پیدا ٿئي ٿي. (بهار شریعت حصہ 16 ص 231)

﴿ اربع جي ڏينهن ننهن نه ڪتڻ گهرجن جو ڪوڙه جي بیماری ٿيڻ جو اندیشو آهي البتہ جیڪڏهن اوڻیتالیهه ڏينهن کان نه ڪتیا هئا، اڄ اربع چالیھون ڏينهن آهي جیڪڏهن اڄ نه ڪتیا ته چالیھه ڏينهن کان وڌیک ٿي ویندا ته اُن تي واجب آهي ته اڄ جي ئي ڏينهن ڪتي، ان ڪري جو چالیھه ڏينهن کان وڌیک ننهن رکڻ ناجائز ۽ مکروه تحريمي آهي. (فتاویٰ رضویہ ج 22 ص 685)

صبر ۽ تحمل جي اعلیٰ مثال

حجۃ الاسلام حضرت سیدنا امام محمد غزالی عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْوَالِی نقل ڪن ٿا:

ڪنھن شخص امير المؤمنین حضرت سیدنا عمر بن عبدالعزيز رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ سان سخت لهجي ۾ ڳالهایو. پاڻ رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَنْهُ ڪند جهڪائي چڏيو ۽ فرمایا شون:

”چا توھان هي چاهيو ٿا ته مون کي غصو اچي ۽ شیطان مون کي تکبر ۽ حکومت جي گرور ۾ مبتلا ڪري ۽ مان توھان تي ظلم ڪريان ۽ قیامت جي ڏينهن توھان مون کان ان جو بدلو وٺو، اهو مون کان هرگز نه ٿيندو.“

فهو فرمائی خاموش ٿي ويا. (کیمیاء سعادت ج 2 ص 597)

گھر م اچڻ وڃڻ جامدناي گل

﴿ گھر ۾ داخل ٿيڻ کان پھريان اها دعا پڙهه: ﴾

بِسْمِ اللَّهِ وَلَجْنَا بِسْمِ اللَّهِ خَرَجْنَا وَعَلَى رَبِّنَا تَوَكَّلْنَا

(سنن ابن داود ج 4، ص 420 حدیث 5096)

ترجمو: اللہ عزوجل جي نالي سان اسان (گھرم) داخل ٿیاسین ۽ انهي جي نالي سان ٻاهر آیاسین ۽ پنهنجي پالٿمار اللہ عزوجل تي اسان پروسو ڪيو.

﴿ نگاهون جھڪائي گھر ۾ داخل ٿيو. ﴾

﴿ پھريان ساچو پير رکو. ﴾

﴿ گھر ۾ داخل ٿيو ته پھريان سلام ڪريو. ﴾

﴿ گھر مان ٻاهر وجو ته به سلام ڪريو. ﴾

﴿ گھران ٻاهر نڪڻ مهل پھريان کابو پير ٻاهر ڪديو. ﴾

﴿ جڏهن گھران ٻاهر نڪرو ته هي دعا پڙهه: ﴾

بِسْمِ اللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ط

ترجمو: اللہ عزوجل جي نالي سان (مان نڪران ٿو ۽) مون اللہ تي پروسو ڪيو، گناهه کان بچڻ جي قوت ۽ نيكوي ڪرڻ جي طاقت اللہ جي طرفان ئي آهي.

(سنن ابن داود، ج 4، ص 420 حدیث 5095)

جتی پائڻ جا مدنی گل

﴿ جتی پائڻ کان پهرين چندي وٺو .

﴿ پوءِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ٤ پڙهي پایو .

﴿ پهريان ساجي پوءِ کابي پير ۾ جوتو پایو .

﴿ جوتو پهريان کابي پير مان پوءِ ساجي پير مان لاهيو .

﴿ هڪ جوتو پائي نه هلو، ٻئي پایو يا ٻئي لاهي ڇڏيو .

﴿ ويهو ته جتی لاهي ڇڏيو .

لباس پائڻ جا مدنی گل

﴿ سفید لباس هر لباس کان بهتر آهي .

﴿ پاجامو پيڏين کان متى رکو .

﴿ ڪپڙا پائيندي وقت ساجي پاسي کان شروع ڪريو .

﴿ پهريان ڪري جي ساجي آستين ۾ هٿ داخل ڪريو پوءِ کابي آستين ۾ .

﴿ اهڙي طرح پهريان پاجامي جي ساجي پائنجي ۾ ساجو پير داخل ڪريو پوءِ کابي پائنجي ۾ کابو .

﴿ ڪپڙن کي لاهڻ مهل کابي پاسي کان شروع ڪريو .

سرمومو پائڻ جا مدنی گل

اٿمڊ جي چئن اکرن جي نسبت سان سرمومو پائڻ بابت 4 مدنی گل

﴿ تمام سرمن کان بهتر سرمو ”اٿمڊ“ آهي جو اهو نظر کي روشن ڪري ۽ پلڪون وڌائي ٿو.

(سنن ترمذی حدیث 1763 ج 3 ص 293)

﴿ پٿر جو سرمو استعمال ڪرڻ ۾ حرج ناهي ۽ ڪارو سرمو يا ڪجل زينت جي قصد (يعني زينت جي نيت) سان مرد کي لڳائڻ مڪروه آهي ۽ زينت مقصود نه هجي ته ڪراحت ناهي. (عالمگيري ج 5 ص 359)

﴿ سرمو سمهٺ مهل استعمال ڪرڻ سٽ آهي.
(عالمگيري ج 5 ص 294)

﴿ سرمي استعمال ڪرڻ جي ٿن منقول طريقن جو خلاصو پيش خدمت آهي:

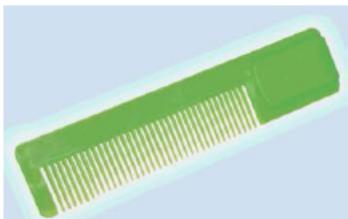
(1) ڪڏهن ٻنهي اکين ۾ ٿي ٿي سرائيون (2) ڪڏهن ساجي اک ۾ ٿي ۽ ڪاپي ۾ ٻ، (3) ته ڪڏهن ٻنهي اکين ۾ ٻ ۽ وري آخر ۾ هڪ سرائي کي واري واري سان ٻنهي اکين ۾ لڳايو. (ستين اور آداب ص 58)

تيل لڳائڻ جا مدنی گل

- ﴿ مٿي ۾ تيل لڳائڻ کان پهرين ٻسمِ اللہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ پڙھو .
- ﴿ شيشي ساجي هٿ ۾ کطي، کابي هٿ تي تيل لاھيو.
- ﴿ ساجي هٿ جي آگر سان ساجي ۽ پوءِ کابي ڀرون تي تيل لڳايو.
- ﴿ ان کان پوءِ ساجي ۽ پوءِ کابي پنبطي تي.
- ﴿ پوءِ ٻسمِ اللہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ پڙهي مٿي تي تيل لڳايو.

قطي ڏينڻ بابت مدنی گل

- ﴿ پهريان ٻسمِ اللہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ پڙھو .
- ﴿ ساجي پاسي کان قطي ڏينڻ سنت آهي. (الشمايل المحمديه للترمذی حدیث 33 ص 40)
- ﴿ پهريان ساجي پاسي ڀرون تي پوءِ کابي ڀرون تي قطي ڏيو.
- ﴿ پوءِ مٿي ۾ ساجي پاسي کان قطي ڏيو پوءِ کابي پاسي کان.

بیت الخلام اچڻ وڃڻ بابت مدنی گل

﴿ بیت الخلام هر پهريان کاپو پير رکو. (رالمختار ج ١ ص ٦١٥) ﴾

﴿ جيستائين ويھڻ جي ويجهو نه ٿيو ڪپڙو جسم کان نه هتايو ۽ نه ضرورت کان وڌيڪ کوليو. (رالمختار ج ١ ص ٦١٥) ﴾

﴿ بيهي ڪري پيشاب نه ڪريو ائين ڪرڻ مڪروه آهي. (عالميگيري ج ١ ص ٥٠) ﴾

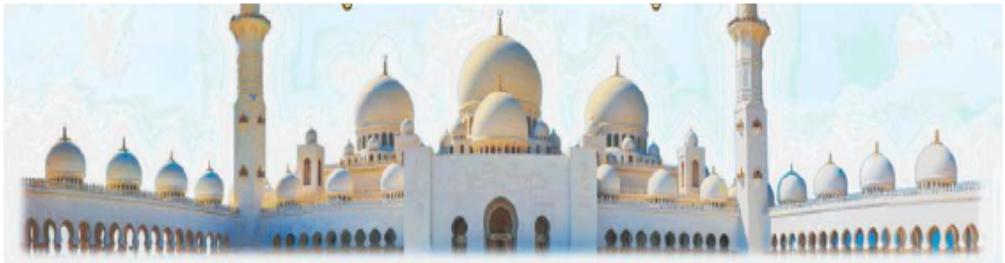
﴿ جنهن جڳهه وضو ۽ غسل ڪيو ويندو آهي اتي پيشاب ڪرڻ مڪروه آهي، ان سان وسوسا پڻ ايندا آهن. ﴾

(سنن ابي داؤد الحديث ٢٧، ج ١، ص ٤٤، الدرالمختار و رالمختار ج ١ ص ٦١٣)

﴿ کير پياڪ ٻار جو پيشاب ائين ئي ناپاڪ آهي جيئن وڏن جو ناپاڪ هوندو آهي. (فتاوي هندية ج ١ ص ٤٦) ﴾

﴿ ساجي هٿ سان استنجا ڪرڻ مڪروه آهي. (فتاوي هندية ج ١ ص ٥٠) ﴾

﴿ ڪاغذ سان استنجا ڪرڻ منع آهي جيتوڻيڪ ان تي ڪجهه به نه لکيل هجي. (بهار شريعت ج ١ ص ٦١١) ﴾

مسجد جا آداب

پيارا مدنی منو! مسجد الله ﷺ جو گھر آهي، ان جي تعظيم
کرڻ اسان سڀني تي لازم آهي.

﴿ جڏهن به مسجد ۾ داخل ٿيو ته لباس، منهن ۽ بدن پاك و صاف ۽
خوشبودار هجي.﴾

﴿ مسجد ۾ بدبودار لباس، بدن يا وات يا ڪنهن قسم جي بدبودار
شيء کطي وڃڻ ح رام آهي چوته بدبودار شين سان ملائڪن کي
تكليف ٿيندي آهي.﴾

﴿ جڏهن به مسجد ۾ داخل ٿيو اعتڪاف جي نيت ڪري وٺو.﴾

﴿ جيستائين مسجد ۾ رهندو ڪجهه پڙهو يا نه پڙهو ثواب ملندو رهندو﴾

﴿ مسجد ۾ بنا اعتڪاف جي نيت جي ڪائڻ پيئڻ سمهڻ سحری
افطاري منع آهي.﴾

﴿ مسجد ۾ کلڻ قبر ۾ اونداهي جو سبب آهي. (ملفوظات اعليٰ حضرت ص 323)

ضرورتاً مركُّظ ۾ ڪو حرج ناهي.

﴿ مسجد ۾ مباح گفتگو ڪرڻ مڪروه ۽ نیکین کي چت ڪري ٿي.

(فتح القدير ج ١ ص 369)

﴿ مسجد ۾ گند ڪچرو هرگز نه اچلايو، مسجد ۾ معمولي ڪک يا ذرو اچلايو وڃي ته ان سان مسجد کي ايتری تکليف ٿيندي آهي جيتری قدر انسان جي اک ۾ معمولي ڪک پوڻ سان ٿيندي آهي.

﴿ جتي لاهي مسجد ۾ کڻي وجڻ چاهيو ته متى وغيره چڱي طرح صاف ڪري وٺو، اهڙي طرح پيرن ۾ متى لڳي هجي ته رومال سان صاف ڪريو. (جذب القلوب ص 257)

﴿ مسجد ۾ دوڙڻ يا ايترو زور سان پير رکڻ جو پير جي ڌمک پيدا ٿئي منع آهي. (ملفوظات اعليٰ حضرت ص 318)

پيارا مدندي منو! مسجد جي آداب جو خيال رکندي فضول گفتگو ۽ مذاق مسخری کان بچو ۽ پنهنجي نیکين کي به برباد ٿيڻ کان بچايو چوته دنيا جي جائز ڳالهه به نیکين کي چت ڪري چڏيندي آهي.

مرشد جا آداب

فتاویٰ رضویہ شریف مان (آداب مرشد کامل)

جي ٻارهن اکرن جي نسبت سان 12 آداب

﴿ مرشد جا حق پيءُ جي حقن کان وڌيڪ
آهن. ﴾

﴿ پيءُ متيءُ جي جسم جو پيءُ آهي ۽
مرشد روح جو پيءُ. ﴾

﴿ مرشد جي مرضيءُ جي خلاف کو
ڪم ڪرڻ مريدي لاءِ جائز ناهي. ﴾

﴿ ان جي سامنهون ڪلڻ منع آهي. ﴾

﴿ ان جي بغیر اجازت جي ڳالهائڻ منع آهي. ﴾

﴿ ان جي مجلس ۾ بئي طرف متوجھه ٿيڻ منع آهي. ﴾

﴿ سندن غير موجودگي ۾ ان جي ويھڻ جي جڳهه تي ويھڻ منع آهي. ﴾

﴿ ان جي اولاد جي تعظيم فرض آهي. ﴾

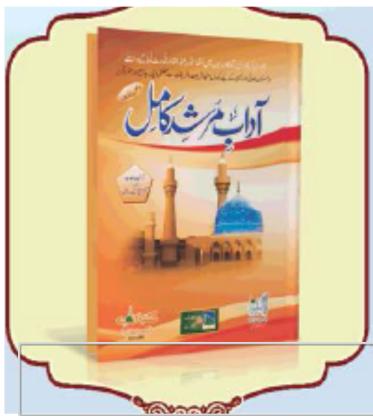
﴿ ان جي ڪپڙن جي تعظيم فرض آهي. ﴾

﴿ ان جي بستري جي تعظيم فرض آهي. ﴾

﴿ ان جي چائڻ جي تعظيم فرض آهي. ﴾

﴿ ان کان پنهنجو ڪو حال لڪائڻ جي اجازت ناهي. ﴾

(فتاویٰ رضویہ شریف ج 26 ص 563)

والدين جو ادب و احترام

سوال: الله عَزَّوجَلَ والدين سان ڪهڙي طرح جي سلوڪ جو حڪم فرمایو آهي؟

جواب: الله عَزَّوجَلَ والدين سان ڀلائي جو حڪم فرمایو آهي. سورۂ العنکبوت ۾ ارشاد فرمائی ٿو:

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا^٦
(پ 20 العنکبوت 8)

ترجمو ڪنز الایمان: ۽ اسان انسان کي تاکيد ڪيو پنهنجي ماڻ پيءُ سان چگائي جو.

سوال: حدیث پاڪ جي روشنی ۾ والدين جي ادب و احترام جي فضیلت ٻڌایو؟

جواب: رحمت عالم صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمایو: جيڪو نيك اوولاد پنهنجي ماڻ پيءُ ڏانهن محبت پري نظر ڪري ته الله عَزَّوجَلَ ان جي هر نظر جي بدلي هڪ مقبول حج جو ثواب لکندو آهي.

(مشکوٰۃ المصابیح حدیث 4944 ج 2 ص 209)

سوال: ماڻ پيءُ جي لاءُ ڪهڙيون دعائون ڪرڻ گهرجن؟

جواب: ماءُ پيءُ جي لاءُ اها دعا ڪرڻ گهرجي:

رَبِّ ارْحَمْهُنَا كَمَا رَبَّيْنَا صَغِيرًا (پ 15 بنی اسرائیل 24)

ترجمو ڪنز الایمان: اي منهنجا رب تون انهن پنهي تي رحم ڪري جيئن جو انهن پنهي مون کي نند پڻ ۾ پاليو.

سوال: ماءُ پيءُ سان ڪهڙي طرح گفتگو ڪرڻ گهرجي؟

جواب: ماءُ پيءُ سان گفتگو ڪرڻ وقت آواز آهستي ۽ نگاه هيٺ رکڻ گهرجي انهن جي موجودگي ۾ وڌي آواز سان گفتگو نه ڪرڻ گهرجي.

سوال: اسان کي ماءُ پيءُ جو ڪيئن خيال رکڻ گهرجي؟

جواب: ماءُ پيءُ سدين ته هڪدم جواب ڏيڻ گهرجي انهن جي ڳالهه توجھه سان ٻڌڻ گهرجي، جنهن ڳالهه جو حڪم ڏين ان تي عمل ڪرڻ گهرجي ۽ جنهن شيء کان منع ڪن ان کان پاسو ڪجي.

سوال: ماءُ پيءُ جا اسان تي ڪهڙا احسان آهن؟

جواب: ماءُ پيءُ جا اسان تي بيشمار احسان آهن اهي اسان جي ڪائڻ، پيئڻ، لباس، تعليم، صحت ۽ پين ضرورتن جو خيال رکندا آهن، ان ڪري اسان کي به انهن جو خوب احترام ڪرڻ گهرجي.

استاد جو ادب و احترام

طالب علم جو استاد سان نهایت مقدس رشتو هوندو آهي، ان کري طالب علم کي گهرجي ته استاد کي پنهنجي حق ۾ حقيقی والد کان و ذيک خاص سمجھي چوته والدين ان کي دنيا جي باه ۽ مصيبن کان بچائيندا آهن جڏهن ته استاد ان کي دوزخ جي باه ۽ آخرت جي مصيبن کان بچائيندا آهن.

﴿ جيتوڻيڪ ڪنهن استاد کان هڪ اڪر پڙھيو هجي ان جي به تعظيم ڪرييو. حديث شريف ۾ آهي ته رحمت عالم ﷺ جن ارشاد فرمایو: جنهن ڪنهن انسان کي هڪ آيت پڙھائي اهو ان جو آقا آهي.﴾

(المعجم الكبير حديث 7528 ج 8 ص 112)

﴿ استاد جي غير موجودگي ۾ به ان جو ادب ڪريو، ان جي جڳهه تي نه ويhero.﴾

﴿ هلڻ مهل ان جي اڳيان کان نه گذرو.﴾

﴿ استاد سان ڪوڙ ڳالهائڻ محرومی جو سبب آهي، ان کري استاد سان هميشه سچ ڳالهایو.﴾

﴿ ان سان نگاه نه ملايو، بلڪ نگاهون جهڪائي رکو.﴾

﴿ اهڙي طرح هر نماز کان پوءِ پنهنجي استادن ۽ والدين جي لاءِ سدائين دعا ڪندا رهو .

﴿ اوهان جتي پڙهو ٿا، ان مدرسي جا ٻيا استاد جيڪي اوهان کي جيتوڻيڪ نتا پڙهائن انهن جو به ادب لازمي آهي.

﴿ استاد جي ناشكري کان بچو چوته اها هڪ بري مصيبةت ۽ موڏي بيماري آهي ۽ علم جي بركتن کي ختم ڪري چڏيندي آهي. حديث پاك ۾ آهي ته اسان جي پياري آقا ﷺ ۽ جن ارشاد فرمایو: جنهن ماڻهن جو شکريو ادا نه کيو ان الله عَزَّوجَلَ جو شڪر ادا نه کيو.

(سنن ترمذی حدیث 1962 ج 3 ص 384)

﴿ درجي مان ٻاهر اچڻ وڃڻ مهل استاد کان اجازت وٺڻ ضروري آهي.

﴿ استاد صاحب اوهان کي جيڪو جدول ٺاهي ڏين ان تي مدرسي ۽ گهر ۾ عمل ڪري، وقت تي پنهنجو سبق ٻڌائي استاد صاحب جون دلي دعائون حاصل ڪريو.

﴿ استاد جي سختي کي پنهنجي لاءِ رحمت جو سبب سمجھو. مشهور قول آهي: جيڪو استاد جون سختيون برداشت نتو ڪري ان کي زماني جون سختيون برداشت ڪرڻيون پونديون آهن.

چگاڻے برا کم

کوڙ جوبیان

کوڙ چاکی چئبو آهي؟

خلافِ واقعه ڳالهه ڪرڻ کي ”کوڙ“ چئبو آهي. (حدیقہ ندیہ ج 2 ص 200)

اسان جي معاشری ۾ ڪوڙ ایترو ته عامر ٿي چکو آهي جو هائڻي ان کي معاذالله برائي تصور ئي نٿو ڪيو وڃي. اهڙين حالتن ۾ ٻارن جو ڪوڙ کان بچڻ نهايت مشڪل آهي. اسان کي گهرجي پنهنجي ٻارن جي ذهن ۾ نندپڻ کان ڪوڙ جي خلاف نفرت پيدا ڪيون ته جيئن اهو وڏو ٿي هر حال ۾ سچ ڳالهائڻ جي عادت کي اپنائي رکي.

کوڙ جي سزا

الله عَزَّوَجَلَ جي پياري حبيب صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمایو: جڏهن پانهو ڪوڙ ڳالهائيندو آهي ته ملائڪ ان جي بدبو سان هڪ ميل پري ٿي ويندا آهن. (سنن ترمذی ج 3 ص 392)

پيارا مدني منو! ڏٺو اوهان ڪوڙ جي نحوست ڪيڏي بري آهي، اهڙي طرح ڪوڙ جا نقصان پڻ گهڻا آهن.

مروي آهي حضرتِ سيدنا عيسىٰ عَلَى نَبِيِّنَا وَ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَ السَّلَامُ سفر تي وڃي رهيا هئا، رستي ۾ هڪ شخص مليو جنهن عرض ڪيو: اي الله جا نبي!

مان توهان جي صحبت ۾ رهی ڪري خدمت ڪرڻ ۽ شريعت جو علم حاصل ڪرڻ چاهيان ٿو، مون کي به پاڻ سان گڏ سفر جي اجازت عطا فرمایو، پاڻ **عليه السلام** کيس اجازت ڏئي ڇڏيائون، اهڙي طرح بهي گڏجي سفر تي روانا ٿيا، هلندي هلندي جڏهن بهي ڄڻا هڪ نهر جي ڪناري تي پهتا ته پاڻ **عليه السلام** فرمایائون: ”اچو! ماني ڪائون“ بهي ماني ڪائڻ لڳا، پاڻ **عليه السلام** وٽ تي مانيون هيون، جڏهن هڪ ماني بهي ڪائي چُڪا ته پاڻ **عليه السلام** نهر مان پاڻي پيئڻ لڳا، ته پٺيان ان شخص تين ماني لڪائي ڇڏي، جڏهن پاڻ **عليه السلام** پاڻي پي واپس آيا ته ماني نه ڏسي پُڃيائون: ”تین ماني ڪيڏانهن وئي؟“ ان ڪوڙ ڳالهائيندي چيو ته مون کي خبر ناهي، پاڻ **عليه السلام** خاموش رهيا. پوءِ ثوري دير بعد فرمایائون: ”اچو اڳتي هلون.“

پاڻ **عليه السلام** سفر دوران رستي ۾ هڪ هرڻي کي ڏنائون جنهن سان گڏ ٻه خوبصورت بچا هئا، پاڻ **عليه السلام** هرڻيءَ جي هڪ پچي کي پاڻ وٽ سڏ ڪيو، اهو سندن حڪم جي تعديل ڪندي هڪدم خدمت ۾ حاضر ٿي ويو، پاڻ **عليه السلام** ان کي ذبح ڪيو (گوشت کي) پُڃيائون ۽ ٻنهي گڏجي ڪاڙو، گوشت ڪائڻ کان بعد پاڻ **عليه السلام** هڏدين کي جمع ڪيو ۽ فرمایائون: ”**قُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ**“ يعني الله **عَزَّوَجَلَّ** جي حڪم سان زنده ٿيءُ. يڪدم هرڻي جو پچو زنده ٿي پنهنجي ماڻ سان گڏ هليو ويو. پاڻ **عليه السلام** ان شخص کي فرمایائون: توکي ان الله **عَزَّوَجَلَّ** جو قسم! جنهن مون کي هي معجزو ڏيڪارڻ جي قدرت عطا ڪئي، سچ ٻڌاء، اها تين ماني ڪيڏانهن وئي؟ ان چيو ”مونکي خبر ناهي“ فرمایائون اچو اڳتي هلون.

هلندي هلندي دريابه تي پهتا ته پاڻ **عَلَيْهِ السَّلَام** ان شخص جو هت پکڙيو ۽ پاڻيءَ جي مٿان هلندي دريابه جي بئي پاسي پهچي ويا. پوءِ پاڻ **عَلَيْهِ السَّلَام** ان شخص کي فرمایو: تو کي ان خدا **عَزَّوَجَلَّ** جو قسم جنهن مون کي هي معجزو ڏيڪارڻ جي قدرت عطا ڪئي، سچ ٻڌاء، اها تين ماني ڪيڏانهن وئي؟ ان چيو: مون کي خبر ناهي، فرمایائون: ”اچو اڳتي هلوٽون“.

هلندي هلندي ریگستان ۾ وڃي پهتا، پاڻ **عَلَيْهِ السَّلَام** واريءَ جو هڪ دير بطياو ۽ فرمایائون: اي واريءَ جا دير! اللہ **عَزَّوَجَلَّ** جي حڪم سان سون بُطجي وڃ! اهو هڪدم سون بُطجي ويو، پاڻ **عَلَيْهِ السَّلَام** ان جاتي حصا ڪيا، پوءِ فرمایائون: ”هي هڪ حصو منهنجو آهي ۽ هڪ حصو توهان جو ۽ هڪ ان جو جنهن اها تين ماني ڪني“ اهو ٻڌندمي ئي ان شخص هڪدم چيو: ”يا روح اللہ! اها تين ماني مون ئي ڪني هئي“ پاڻ **عَلَيْهِ السَّلَام** فرمایو: ”هي سجو سون تون ئي کڻ“ بس! اسان جو ايترو ئي ساث هو.

ائين چوڻ کان پوءِ پاڻ **عَلَيْهِ السَّلَام** ان شخص کي ڇڏي اڳتي روانا ٿي ويا، اهو شخص ايترو وڌيک سون ملنٽ تي ڏاڍو خوش هو، جڏهن سمورو سون چادر ۾ ويرهي واپس گهر موڻ لڳو ته رستي ۾ ان کي به شخص مليا، جن ان وٽ ايترو سون ڏسي ان کي قتل ڪري سمورو سون کسڻ جو ارادو ڪيو، جڏهن اهي قتل ڪرڻ لاءِ وڌيا ته اهو شخص جان بچائڻ خاطر چوڻ لڳو: توهان مون کي چو ٿا قتل ڪريو جيڪڏهن اوهان کي سون گهرجي ته اسان انهيءَ جاتي حصا ڪري، هڪ هڪ حصو ورهائي ڪڻون ٿا، اهي بئي شخص ان تي راضي ٿي ويا. ان شخص چيو: ”بهتر هي آهي ته

اسان مان هک چٹو ٿورو سون کٹي ويجهو واري شهر ۾ وڃي، کاڏو وٺي
اچي ته جيئن کائي پي ڪري سون ورهايون.“

پوءِ انهن مان هک شخص شهر وييو، کاڏو خريد ڪري واپس موتن
لڳو ته ان سوچيو بهتر هي آهي ته کاڏي ۾ زهر ملائي چڏيان ته جيئن اهي
ٻئي کائي مري وڃن ۽ سڄو سون مان ئي کٹي چڏيان، اهو سوچي ان زهر
خريد ڪري کاڏي ۾ ملائي چڏيو. هوڏانهن انهن ٻنهي سازش ڪئي ته
جيئن ئي هو کاڏو وٺي ايندو ته اسان ٻئي گڏجي ان کي قتل ڪري، سڄو
سون اڏو اڏ ڪري ورهائي ڪڻنداسين، پوءِ جڏهن اهو شخص کاڏو وٺي آيو
ته ٻنهي انهيءَ تي اوچتو حملو ڪيو ۽ ان کي قتل ڪري چڏيانون، ان کان
پوءِ خوش ٿي کاڏو کائڻ لاءِ وينا ته زهر پنهنجو ڪم ڏيڪاريو ۽ اهي ٻئي به
تڙپي تڙپي مري ويا ۽ سون ان ئي جاءِ تي پيل رهجي ويyo.

ڪجهه وقت کان پوءِ جڏهن حضرت سيدنا عيسى عليه السلام
جو ا atan گذر ٿيو، ڏنائون ته سون اتي پيو آهي ۽ ان سان گڏ تي لاش به پيا
آهن ته اهو ڏسي پاڻ سان گڏ موجود ماڻهن کي فرمائيون: ”ڏسي وٺو دنيا
جو اهو حال آهي، ان ڪري توهان تي لازم آهي ته ان کان بچندا رهو.“

(اتحاف السادة المتقيين ج ٩ ص 835)

پيارا مدني منو! ڏنو اوهان! ان شخص کي ڪوڙ ۽ دنياوي مال جي
محبت برباد ڪري چڏيو ۽ ان کي نه دولت ملي، نه ئي ڪوڙ مان ڪو فائدو
ٿيو، بلڪ جان به وئي ۽ گڏو گڏ دنيا و آخرت جو نقصان به ٿيو.

نہ مجھ کو آزمادنیا کا مال و زر عطا کر کے
عطا کر اپنا غم اور چشم گریاں یا رسول اللہ

کوڑ جاوڈیک نقصان ملاحظہ فرمایو:

حضرت سیدنا بکر بن عبد اللہ رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ کان مروی آهي: هڪ شخص جي اها عادت ہوندي هئي ته اهو بادشاہن جي دربارن ۾ ويندو هو ۽ انهن وٽ وڃي عمدہ گفتگو ڪندو هو، بادشاہ خوش ٿي ان کي انعام و اکرام سان نوازي ان جي خوب حوصله افزائي ڪندا هئا.

هڪ پيري اهو ڪنهن بادشاہ جي دربار ۾ ويو ۽ ان اجازت چاهي ته مان ڪجهه ڳالهيوں عرض ڪرڻ چاهيان ٿو بادشاہ اجازت ڏني ۽ ان کي پنهنجي سامهون ڪرسی تي ويهاري چيو: چئو ڇا ٿو چوڻ چاهين، ان شخص چيو: ”احسان ڪرڻ واري سان احسان کر ۽ جيڪو برائي ڪندو ان جي برائي جو بدلو ان کي پاڻهين ئي ملي ويندو۔“ بادشاہ ان جي اها ڳالهه ٻڌي ڏاڍو خوش ٿيو ان کي انعام و اکرام سان نوازيرائين. اهو ڏسي بادشاہ جي هڪ درباري کي ان شخص سان حسد ٿي ويو ۽ دل ۾ ستر ڦ لڳو ته ان عام شخص کي ايتری عزت ۽ ايترو مقام ڇا جي لاء مليو. آخرڪار اهو حسد جي بيماري کان مجبور ٿي، بادشاہ وٽ ويو ۽ وڌي خوشامدي واري انداز ۾ کوڙ ڳالهائيندي چوڻ لڳو: بادشاہ سلامت! هيئر جيڪو شخص اوهان جي سامهون گفتگو ڪري ويو آهي جيتويڪ ان جون ڳالهيوں سڀون آهن پر اهو اوهان سان نفترت ڪندو آهي ۽ چوندو آهي ته بادشاہ

کی وات ۾ ڏپ وارو مرض آهي. بادشاهه پچيو: تو وت ان جو ڪھڙو ثبوت آهي، جو اهو منهنجي باري ۾ اهو گمان رکي ٿو، ان عرض کيو: حضور! جيڪڏهن اوهان کي منهنجي ڳالهه تي اعتبار نٿو اچي ته اوهان آزمائي ڏسجو. ان کي پنهنجي ويجهو سڌي ونو، جڏهن اهو اوهان جي ويجهو ايندو ته اهو پنهنجي نڪ تي هٿ رکي وٺندو ته جيئن ان کي اوهان جي وات جي بدبو نه اچي، اهو ٻڌي بادشاهه چيو: توهان وڃو مان جيستائين هن معاملی جي تحقيق نه ڪريان، ايستائين ان جي باري ۾ فيصلو نه ڪندس.

پوءِ اهو حاسد شاهي دربار مان هليو وييو ۽ انهيءَ شخص وٽ وييو، ان کي ماني جي دعوت ڏنائين جيڪا ان قبول ڪئي ۽ ان سان گڏ ان جي گهر وييو. حاسد ان کي جيڪا ماني کارائي، ان ۾ گھڻي ڪچي ٿوم وڌي هئي. بهرحال اهو دعوت کائي، گهر پهتو ته اجا ٿوري دير گذرني ته بادشاهه جو قاصد آيو ۽ ان چيو، اوهان کي هيئر بادشاهه دربار ۾ گھرايو آهي، اهو قاصد سان گڏ دربار ۾ آيو ۽ بادشاهه ان کي سامهون ويهاريو ۽ چيو: اهي جملا ٻڌايو جيڪي توهان ٻڌائيندا آهي، ان چيو: ”احسان ڪڙ واري سان احسان ڪر ۽ جيڪو برائي ڪنو ان جي برائي جو بدلو ان کي پاڻهين ئي ملي ويندو.“ جڏهن ان پنهنجي ڳالهه مڪمل ڪئي ته بادشاهه ان کي پنهنجي ويجهو گھرايو، هن جلدي سان پنهنجي وات تي هٿ رکي چڏيو ته جيئن ٿوم جي بدبو سان بادشاهه کي تکليف نه ٿئي، جڏهن بادشاهه اها صورتحال ڏئي ته پنهنجي دل ۾ هي چيائين ته ان شخص درست چيو هو ته اهو شخص منهنجي باري ۾ گمان رکي ٿو ته مون کي وات ۾ ڏپ واري بيماري آهي. بادشاهه ان شخص جي باري ۾ بدگماني ڪئي ۽ بنا تحقيق جي فيصلو ڪيو

تە ان شخص کي سخت سزا ملٹن گھرجي. پوءِ بادشاھ پنهجي هت سان هك گورنر کي خط لکيو: اي گورنر! اهو شخص جيئن ئي تو وت منهنجو خط کطي پھچي تە ان کي ذبح ڪري ڇڏجان ۽ ان جي کل ۾ بُھه پري، ان جو لاش مون ڏانهن موکلي ڇڏجان، پوءِ بادشاھ ان خط تي مهر لڳائي ۽ ان شخص کي ڏيندي چيو تە فلاڻي علاقئي جي گورنر وت وڃ.

ان بادشاھ جي اها عادت هئي تە جڏهن به ڪنهن کي انعام و اكرام ڏيڻ چاهيندو هو تە ڪنهن گورنر ڏي پاڻ پنهجي هت سان خط لکندو هو ۽ ان شخص کي گورنر ڏانهن موکلي ڇڏيندو هو، اتان ان کي وڌي انعام و اكرام سان نوازيو ويندو هو، ڪڏهن به بادشاھ سزا جي لاءِ ڪنهن کي خط نه لکيو هو، اچ بادشاھ ڪنهن کي سزا ڏيڻ جي لاءِ اهو طريقو اختيار ڪيو هو. بهر حال اهو ماڻهو خط کطي شاهي محل کان ٻاهر نكتو تە حاسد رستي تي انتظار ۾ هو، ڏسون تە چا ٿو ٿئي؟ جڏهن ان کي ايندي ڏٺو، پڃائين تە چا ٿيو؟ ڪڍانهن جو ارادو آهي، ان چيو: مون بادشاھ کي پنهنجا گفتا ٻدائيا تە ان مون کي اهو خط لکي ڏنو آهي ۽ چيائين تە اهو خط فلاڻي گورنر وت کطي وج، هاڻي مان ان وت وڃي رهيو آهيان، حاسد چوڻ لڳو: ادا اهو خط مون کي ڏيو تە مان ان کي گورنر تائين پھچائي ڇڏيند، ان شريف ماڻهو اهو خط حاسد جي حوالي ڪري ڇڏيو. حاسد خط کطي خوشي منجهان گورنر جي دربار ڏانهن روانو ٿيو ۽ رستي ۾ هي سوچيندو پئي ويyo تە منهنجي قسمت ڪڍي نه سئي آهي جو مان ان شخص کي بيوقوف بٹائي، انعام وارو خط وٺي ورتو ۽ هاڻي مون کي ئي انعام و اكرام سان نوازيو ويندو ۽ مان مالامال ٿي ويند، انهن سوچن ۾ گم حاسد خوشي

منجھان اڳتی وڌي رهيو هو پر ان کي اها خبر نه هئي ته اهو پنهنجي عبرت ناك انعام ڏانهن وڌي رهيو آهي.

جذهن اهو گورنر وٽ پهتو ۽ وڌي مؤدبانه انداز ۾ بادشاهه جو خط گورنر کي ڏنائين ۽ گورنر جيئن ئي خط پڙھيو ته پچيائين: اي شخص! ڇا تو کي خبر آهي ان ۾ بادشاهه ڇا لکيو آهي؟ ان چيو: جناب! اهو ئي لکيو هوندو ته مون کي انعام و اكرام سان نوازيو وڃي. گورنر چيو: اي نادان شخص! ان خط ۾ مون کي حڪم ڏنو ويyo آهي جيئن ئي تون پهچين ته مان توکي ذبح ڪري تنهنجي کل ۾ بُهه پري تنهنجو لاش بادشاهه ڏانهن رواني ڪري ڇڏيان، اهو ٻڌي حاسد جا هوش حواس اڏامي ويا ۽ چوڻ لڳو: ”خدا جو قسم! اهو خط منهنجي باري ۾ ناهي لکيو ويyo، اهو ته فلاطي جي باري ۾ آهي، بيشك اوھان بادشاهه کان ان جي باري ۾ پچي وٺو، گورنر ان جي بلڪل نه ٻڌي ۽ چيو: اسان کي ڪا حاجت ناهي جو اسان بادشاهه کان ان معاملي جي تصديق ڪيون، بادشاهه جي مهر ان تي لڳل آهي، ان ڪري اسان کي بادشاهه جي حڪم تي عمل ڪرڻو ئي پوندو، ايترو چوڻ کان پوءِ ان جlad کي حڪم ڏنو ته ان حاسد کي ذبح ڪري ان جي کل لاهي ان ۾ به پريو پوءِ ان جو لاش بادشاهه ڏانهن موڪليو ويyo.

هيدانهن ٻئي ڏينهن اهو نيك شخص، معمول جي مطابق دربار ۾ ويyo ۽ بادشاهه جي سامهون بيهي، اهي ئي جملا دھرايا: ”احسان ڪرڻ واري سان احسان ڪر ۽ جيڪو برائي ڪندو ان جي برائي جو بدلو ان کي پاڻهين ئي ملي ويندو.“ جذهن بادشاهه ان کي صحيح سلامت ڏنو ته پيڻ لڳو: مون

اوهان کي جيکو خط ڏنو هو ان جو چا ٿيو؟ ان جواب ڏنو ته مان اوهان جو خط کطي گورنر ڏانهن وڃي رهيو هئس ته رستي ۾ مون کي فلان شخص مليو، ان مون کي چيو: اهو خط مون کي ڏيو ته مان ان کي اهو خط ڏئي چڏيو، اهو کطي گورنر ڏانهن ويyo، بادشاه چيو: ان شخص مون کي ته منهنجي باري ۾ ٻڌايو هو ته تون منهنجي باري ۾ اهو گمان رکندو آهين ته منهنجي وات مان بدبوءِ ايندي آهي، چا واقعي ائين آهي؟ ان شخص عرض ڪيو: بادشاه سلامت! مون ڪڏهن به اوهان جي باري ۾ ائين ناهي سوچيو، بادشاه پچيو: جڏهن مون توکي پنهنجي ويجهو ويهاريو هو ته پوءِ تو پنهنجي وات تي چو هٿ رکيو هو، ان عرض ڪيو: بادشاه سلامت! اوهان جي دربار ۾ اچڻ کان ڪجهه دير اڳ ان شخص منهنجي دعوت ڪئي ۽ کادي ۾ مون کي تamar گھڻي ٿوم کارائي هئي، جنهن جي ڪري منهنجو وات بدبوردار ٿي ويyo هو، جڏهن اوهان مونکي پنهنجي ويجهو ويهاريو ته مون اهو پسند نه ڪيو ته منهنجي وات جي بدبوءِ کان بادشاه سلامت کي تکليف پهچي، ان ڪري مون پنهنجو هٿ وات تي رکيو هو.

بادشاه اهو ٻڌي چوڻ لڳو: اي خوشنصيب! تو بلڪل درست چيو منهنجي اها ڳالهه بلڪل سچي آهي: جيکو ڪنهن سان برائي ڪري ٿو ان کي جلد ئي ان جي برائي جو بدلو ملي ويندو. ان شخص تو سان برائي جو ارادو ڪيو ۽ ڪوڙ ڳالهائي توکي سزا ڏيارڻ چاهي ليڪن ان کي پنهنجي ڪوڙ ڳالهائڻ جو صلو پاڻهين ئي ملي ويyo. سچ آهي ته: جيکو ڪنهن لاڻ ڪڏ کوتيندو آهي اهو پاڻ ئي ان ۾ وڃي ڪرندو آهي. اي نيك شخص منهنجي سامهون ويهي اها ڳالهه وري دهراء، پوءِ اهو شخص بادشاه جي

سامهون ویهی چوڻ لڳو: ”احسان ڪرڻ واري سان احسان ڪر ۽ جيڪو برائي ڪندو ان جي برائي جو بدلو ان کي پاڻهين ئي ملي ويندو.“

پيارا مدنی منو!

✿ جيڪو ڪنهن تي احسان ڪندو آهي ته ان تي به احسان ڪيو ويندو آهي ۽ جيڪو ڪنهن جي لاءِ برائي چاهيندو آهي ته ان سان برو ئي معاملو ٿيندو آهي.

✿ جيڪو ڪوڙ ڳالهائی ٻين جي تباھي ۽ بربادي چاهيندو آهي اهو پاڻ تباھ ۽ برباد ٿي ويندو آهي.

✿ سنی ڪمر جو سٺو نتيجو ۽ بري ڪمر جو برو نتيجو.

✿ جهڙي ڪرڻي تهڙي پرڻي.

الله عَزَّوجَلَ اسان کي ڪوڙ جهڙي بيماري کان محفوظ فرمائي.

دیکھے ہیں یہ دن اپنی ہی غفلت کی بدولت

ٿج ہے کہ بُرے کام کا انجام برائے

الله عَزَّوجَلَ جو ارشاد آهي:

بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ (پ 17 الانبياء 18)

ترجمو ڪنز الایمان: بلک اسان حق کي باطل تي اچلائي هئندا آهيون پوءِ اهو ان جو ميچالو ڪڍي رکندو آهي.

سچ جي بركت

پیارا مدنی منو!

هڪ مدنی مني پنهنجي ماءُ کي عرض ڪيو: اي پياري امان!
 مون کي رضاءُ ربُّ الانام جي لاءُ راه خدا ۾ وقف ڪري ڇڏيو ۽ مون
 کي ديني علم حاصل ڪرڻ لاءُ بغداد شريف وجڻ ۽ اللہ عَزَّوجَلَ جي نيك
 پانهن جي خدمت ۾ حاضر ٿي انهن جو فيض حاصل ڪرڻ جي اجازت
 عطا فرمایو. ان مدنی مني جي امٿ سڳوري اللہ عَزَّوجَلَ جي مشيت ۽
 رضا تي لَبِيَكَ چيو ۽ راه خدا جي ان نندی مسافر جي لاءُ زاد راه تiar
 ڪرڻ شروع ڪيو ۽ چاليهه دینار پنهنجي پياري فرزند جي قميص جي
 اندر سبي ڇڏيا، پوءِ سفر تي روانو ٿيڻ کان پهريان پنهنجي شهزادي
 کان واعدو ورتو ته سدائين هر حال ۾ سچ ڳالهائجان، پوءِ ان عظيم ماءُ
 رضا الهي حاصل ڪرڻ خاطر پنهنجي فرزند کي اهو چوندي الوداع
 چيو: وج! مون تو کي راه خدا ۾ هميشه جي لاءُ وقف ڪري ڇڏيو، هاڻي
 مان اهو چھرو قيامت کان پهريان نه ڏسنديس.

راه خدا جو اهو ننديو مسافر علم دين حاصل ڪرڻ جي جذبي
 سان سرشار ۽ اولياء سڳورن حَمْدُ اللَّهِ السَّلَامُ جي محبت کي سيني ۾
 ساندي هڪ قافلي سان گڏ بغداد ڏانهن روانو ٿيو، رستي ۾ سث
 ڏاڙيل قافلي جو رستو روکي ٿرماڻ لڳا، انهن ڪنهن کي به نه

ڇڏيو، هر هڪ کان ان جو مال ملڪيت ڦري ورتو پر ان مدنی مني کي نديو سمجھندي ڪنهن ڪجهه به نه چيو، هڪ ڏاڙيل ويجهو کان لنگھندي ائين ئي پچيو: اي مدنی منا! ڇا توهان وٽ به ڪجهه آهي؟ مدنی مني يڪدم جواب ڏنو: جي ها! مون وٽ چاليهه دينار آهن، ڏاڙيل مذاق سمجھيو ۽ اڳتي هليو ويyo اهڙي طرح هڪ ٻئي ڏاڙيل به ويجهو کان گذرندi پچيو، ان مدنی مني ساڳيو ئي جواب ڏنو، جڏهن اهي ٻئي ڏاڙيل پنهنجي سردار وٽ ويا ۽ ان کي ٻڌايو ته قافلي ۾ هڪ بهادر مدنی منو آهي جيڪو ان حال ۾ به مذاق ڪري رهيو آهي.

سردار مدنی مني کي سڏ ڪرايو، اهي آيا ته ان جي پچڻ تي هاڻي به ساڳيو جواب ڏنو جيڪو پهريان ڏنو هو. سردار تلاشي ورتi ته واقعي چاليهه دينار ملي ويا، مدنی مني جي سچ ڳالهائڻ تي سڀ حيران ٿيا ۽ سچ ڳالهائڻ جو سبب پچيو ته مدنی مني جواب ڏنو ته منهنجي امڙ گهران نڪڻ مهل واعدو ورتو هو سدائين هر حال ۾ سچ ڳالهائجان، ڪڏهن به ڪوڙ نه ڳالهائجان ۽ مان پنهنجي امڙ سان ڪيل واعدو نٿو ٿوڙي سگهاڻ. ڏاڙيلن جو سردار مدنی مني جي اها ڳالهه ٻڌي روئي چوڻ لڳو: هاءِ افسوس، صد افسوس! اهو مدنی منو پنهنجي امڙ سان ڪيل واعدو اهڙي طرح پورو ڪري رهيو آهي ۽ هڪ مان آهيان جو ڪئي سالن کان وٺي پنهنجي رب عَزَّوجَل سان ڪيل واعدي جي خلاف ورزي ڪري رهيو آهيان، پوءِ ان سردار روئيندي راه خدا جي ان نندي

مسافر جي هت تي توبه ڪري ورتني ۽ ان جي باقي ساٿين پڻ اهو چوندي توبه ڪئي ته اي سردار! جڏهن برائي واري راه تي تون اسان جو سردار هئين ته هاطي نيكى جي راه ۾ به تون ئي اسان جو سردار آهيئن. (بهجهة الاسرار ص 167)

پيارا مدني منو! ڇا اوهان کي خبر آهي ته راهِ خدا جا اهي نديا مسافر ڪير هئا؟ اهي ٻيا ڪير نه بلڪ اسان جا پيو مرشد، حضور غوثِ پاك، شيخ سيد عبدالقادر جيلاني قُدِّيسَ سُرُّهُ النُّورَانِيُّ هئا. جن اجا راه خدا ۾ سفر جو آغاز ڪيو هو ته ان ننديي عمر ۾ صرف ماں سان ڪيل واعدي کي پورو ڪرڻ جي برڪت سان سٺ ڏاڙيلن سندن جي هت تي توبه ڪئي، ته ڪجهه سوچيو! جيڪڏهن پانهو پنهنجي رب عَزَّوَجَلَ سان ڪيل واعدي جي پاسداري ڪرڻ لڳي ته ڪيڏي وڏي مرتبوي تي فائز ٿيندو، بس! اهو ئي سبب آهي جو امڙ سان جيڪو واعدو ڪري آيا هئا ته سدائين سچ ڳالهائيندا ۽ سچ جو مان مٿاھون ڪندا ۽ سچ جي برڪت سان جڏهن سندن شهرت عام ٿي هزارين نه بلڪ لکين راه حق کان پٽکيل ماڻهو ستي وات تي اچي ويا ۽ هر ننديي وڏي نه صرف سندن جي ولايت جو اعتراف ڪيو بلڪ پاڻ کي پنهنجو سر جو تاج به سمجھيو.

وہاں سرجھکاتے ہیں سب اوچے اوچے

جهاں ہے ترانش پا گوٹھ اعظم

کوڑے خداجی نارااضی

پیارا مدنی منو! کوڑ جي بیشمار نقصانن مان هک نقصان اهو
بے آهي ته کوڑ ڳالهائڻ سان اللہ عَزَّوجَلَ نارااض ٿي ویندو آهي، جيئن ته
فرمان باري تعاليٰ آهي:

لَعْنَتُ اللَّهِ عَلَى الْكُذَّابِينَ ﴿٦١﴾ (پ ۳ آل عمران 61)

ترجمو کنزا لایمان: کوڙن تي اللہ جي لعنت

کنهن شخص حضرت سیدنا حسن بصری عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْقَوِيِّ کي عرض
کيو: اي ابوسعید! مون رحيم و ڪريمر پروردگار عَزَّوجَلَ جي نافرمانی
کئي ته ان مون کي بیماري ۾ مبتلا ڪري چڏيو، مون شفا طلب
کئي ته ان شفا عطا فرمائي، مون وري ان جي نافرمانی کئي ته وري
بیماري ۾ پیهر مبتلا ٿي ويس، وري گناهن جي معافي طلب کئي ۽
تندرستي جي دعا گھري، ان پاک پروردگار عَزَّوجَلَ مون کي شفا عطا
فرمائني، مان ان طرح گناه ڪندو رهيس ۽ اهو معاف ڪندو رهيو
پنجين پيري بیمار ٿيس ته مان ان پيري وري اللہ عَزَّوجَلَ کان گناهن جي
معافي طلب کئي ۽ صحتيابي لاءِ عرض کيو ته پنهنجي گھر جي
ڪند مان اهو آواز ٻڌو: تنهنجي دعا ۽ مناجات قبول ناهي اسان تو کي
کئي پيرا آزمایو پر هر پيري تو کي کوڙو ڏنو.

(عيون الحکایات ج 2 ص 23)

کوڙنفاق جي علامت آهي:

نور جي پيڪر، سڀني نبين جي سرور ﷺ جن جو فرمان عبرت نشان آهي: منافق جون ٿي علامتون آهن:

﴿1﴾ جڏهن ڳالهائی ته کوڙ ڳالهائی.

﴿2﴾ جڏهن واعدو ڪري ته پورو نه ڪري.

﴿3﴾ جڏهن ان وٽ امانت رکي وجي ته خيانت ڪري.

جيتوُليڪ اهو نماز پڙهندو هجي، روزا رکندو هجي ۽ پنهنجو پاڻ کي مسلمان سمجھندو هجي. (صحيح مسلم حدیث 59 ص 50)

تفسر شهير، حكيم الامت، مفتی احمد يار خان عليه رحمه اللہ ان هک هند لکن ٿا: سڀني گناهن جي جڙ کوڙ آهي. (مراة المناجح ج 6 ص 447)

گارڏيڻ جي سزا

الله عَزَّوجَلَ قرآن مجید ۾ ارشاد فرمائي ٿو:

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ۝ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاةٍ هُمْ خَشِعُونَ ۝

وَالَّذِينَ هُمْ خَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ۝ (پ 18 المؤمنون 1 تا 3)

ترجمو ڪنز الایمان: بيشڪ مراد کي پهتا ايمان وارا! جيڪي پنهنجي نماز ۾ عاجزي ۽ زاري ڪن ٿا ۽ اهي جيڪي ڪنهن بيهمودي ڳالهه جي طرف واجهائيندا نه آهن.

پیارا مدنی منو! ڏٺو اوهان اللہ عَزَّوجَلَّ چگین ڳالهئین ڪرڻ وارن کي پسند فرمائی ٿو ۽ بريون ڳالهيوں ڪرڻ وارن کي پسند ناهي ڪندو، پر بدفسمتي سان اڄکله گارگند ۽ بريون ڳالهيوں ڏاڍيون عام ٿي چڪيون آهن ٻار هجي يا وڏو، مرد هجي يا عورت ان بري عادت ۾ مبتلا نظر اچي ٿو، بلڪ هائي ته گاريون ڏڀڻ ماڻهن جو تکيه ڪلام بطيجي ويyo آهي ۽ ڳالهه ڳالهه تي گار ڏني ويندي آهي ۽ آه! هائي ته ماڻهن جا ضمير مُرده ٿي چڪا آهن اهي هڪ ٻئي کي گنديون گنديون گاريون ڏئي ڪلندما آهن ۽ اهڙي طرح ڪاوڙ اچڻ وقت به گارگند عام ٿي وئي آهي يعني هائي ته اهو دور اچي ويyo آهي جو مذاق مسخری ۾ به گاريون ڏنيون وينديون آهن ۽ ڪاوڙ جي وقت به.

پیارا مدنی منو! گار ڏڀڻ نهايت ئي بري ڳالهه آهي ڇا اوهان مان کو اها جرئت کري سگھندو ته پنهنجي پير، استاد يا والد يا ڪنهن معزز شخص جي سامهون گار ڏئي، هرگز نا! ڪجهه سوچيو ته اسان جو عظيم پروردگار عَزَّوجَلَّ اسان کي هر وقت ڏسي رهيو آهي ۽ اسان جون ڳالهيوں پڻ ٻڌي رهيو آهي بلڪ اهو ته اسان جي شه رڳ کان به وڌيک ويجهو آهي ته پوءِ گاريون ڏڀڻ ۽ بريون ڳالهيوں ڪرڻ وقت اسان کي اهو احساس چو نٿو ٿئي.

حضرت سيدنا بشر حافي عَلَيْهِ سَلَامٌ اللَّهُ التَّكَافِي نهايت گهت ڳالهائيندا هئا ۽ پنهنجي دوستن کي فرمائيندا هئا: توهان غور ڪريو ته پنهنجي اعمال

نامي ۾ چا لکرائی رهيا آهي؟ چو ته اهو توهان جي رب ﷺ جي سامهون پيش ٿيندو ته جيڪو شخص بريون ڳالهيون ڪندو آهي ان تي افسوس آهي، جيڪڏهن پنهنجي دوست کان ڪجهه لکرائيندي ان ۾ برا الفاظ لکرایو ته اها ان سان توهان جي بي حيائي تصور ٿيندي پوءِ الله ﷺ سان توهان جو چا ورتاءَ آهي؟

پيارا مدنی منو! گاريون ڏيڻ وقت اسان کي هن ڳالهه جو احساس ناهي ٿيندو ته الله ﷺ جا معصوم ملائڪ اسان جي هر ڳالهه لکي رهيا آهن ته جڏهن اسان جي زبان مان نکتل گاريون، بي شرمي ۽ بي حيائي واريون ڳالهيون انهن کي لکڻيون پونديون هونديون ته انهن کي ڪيتري تکليف ٿيندي هوندي جيئن حضرت سيدنا امام حسن بصرى عَلَيْهِ تَحْمِيلُ اللَّهِ الْقُوَى فرمائين تا: انسان تي تعجب آهي جو ڪراماً ڪاتبين هن وٽ آهن ۽ ان جي زبان انهن جو قلم ۽ ان جو لعاب انهن جي مس آهي پوءِ به بيهوده گفتگو ڪندو آهي.

(تنبيه المغتربين ص 190)

پيارا مدنی منو! الله ﷺ جي قهر و غضب کان هر وقت پناه گھرندا رهو ۽ اهڙين ڳالهين سان بلڪل پرهيز ڪيو جنهن سان الله ﷺ ناراض ٿيندو آهي، هميشه سٺيون ڳالهيون ڪريو چوته مدينی جي تاجدار، شافع روز شمار، نبيين جي سردار ﷺ جي پسند وارو ڪو اهڙو جملو ڳالهائيندو بيشك ٻانهو ڪڏهن الله ﷺ جي پسند وارو ڪو اهڙو جملو ڳالهائيندو آهي جنهن پاسي ان جو ذيان ئي ناهي هوندو ۽ ان جي ڪري الله ﷺ ان جا ڪئي درجا بلند ڪري ڇڏيندو آهي ۽ بيشك ٻانهو ڪڏهن الله ﷺ جي

نافرمانی وارو کو اهڙو جملو ڳالهائيندو آهي جو ان ڏانهن ان جو ڏيان به ناهي هوندو ان جي ڪري دوزخ ۾ ڪرندو ويندو آهي.

(مشکوٰة المصابح حديث 4813 ج 2 ص 189)

پيارا مدنی منو! اسان کي پنهنجي زبان کي قابو ۾ رکڻ گهرجي. گارگند، بي حيائی ۽ بي شرمي وارين ڳالهين کان پاسو ڪرڻ گهرجي ته جيئن آخرت ۾ اسان نجات حاصل ڪيون، جهڙي طرح حضرت سيدنا عقبه بن عامر بَرَخِي اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روایت آهي: مان بارگاه رسالت ۾ حاضر ٿيس ۽ عرض ڪيو ته نجات چا آهي؟ ارشاد فرمائيون: پنهنجي زبان کي قابو ۾ رکو ۽ توهان جو گهر توهان جي گنجائش رکي (يعني بيڪار هيڏانهن هوڏانهن نه وجو) ۽ پنهنجي خطا تي روئو. (سنن ترمذی حديث 2414 ج 4 ص 182)

پيارا مدنی منو! اچو هاطي گار ڏيڻ جي شرععي حيثيت جي باري ۾ ڪجهه ڄاڻ حاصل ڪيون ٿا:

سوال: اللہ عزوجل جي نزديك گار ڏيڻ واري جي حيثيت چا آهي؟

جواب: اللہ عزوجل گار ڏيڻ واري کي ناپسند ڪندو آهي ۽ ان کي پنهنجو دشمن سمجھندو آهي.

سوال: سرڪار مدینه صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو گار ڏيڻ واري جي باري ۾ چا ارشاد آهي؟

جواب: سرکار مدینہ صلی اللہ تعالیٰ علیہ وآلہ وسلم جن ارشاد فرمایو: فحش کوئی

(یعنی گار گند ۽ بیهودہ گالهیون) ڪرڻ واری تی جئت حرام آهي.

(موسوعة ابن ابی الدنيا الحدیث: 325، ج 7، ص 204)

سوال: بزرگان دین کي جيڪڏهن کو گار ڏيندو هو ته اهي ان سان ڪهڙو سلوک ڪندا هئا؟

جواب: بزرگان دین کي جڏهن کو گار ڏيندو هو ته اهي ڪاوڙ نه ڪندا هئا بلک ان جي لاءِ دعاء خير ڪندا هئا ۽ حسن اخلاق جو مظاھرو ڪندا هئا.

پيارا مدني منو! بدقسمتي سان اچ ڪله اسان جو معاملو بلڪل ابٿڙ آهي. اچ جيڪڏهن اسان کي کو گهٽ وڌ ڳالهائي ته اسان ڪاوڙ مان ڳاڙها ٿي ويندا آهيون ۽ خوب گار گند ڪندا آهيون بلک ڪڏهن ڪڏهن ته ويڙه جهڳڙو پڻ ڪندا آهيون. اي ڪاش! انهن بزرگن جي صدقی اسان بالأخلاق بُطجي وڃون، پنهنجي لاءِ ڪاوڙ ڪرڻ ۽ گاريون ڏيڻ جي عادت ختم ٿي وڃي ۽ هميشه نرمي اختيار ڪيون چوته:

هے فلاح و کامرانی نرمی و آسانی میں

هر بنا کام بگڑ جاتا ہے نادانی میں

سوال: گار ڏيڻ جو شرعی حڪم چا آهي؟

جواب: گار ڏيڻ ناجائز ۽ گناه آهي.

سوال: ویژه جهگزی ۾ گار ڏیٹ کیئن آهي؟

جواب: ویژه جهگزی ۾ گار ڏیٹ منافق جي علامت آهي.

سوال: بعض ٻار جڏهن پاڻ ۾ وڙهي پوندا آهن ته هڪ ٻئي تي لعنت ڪندا آهن ته انهن جي باري ۾ چا حڪم آهي؟

جواب: پھریان ته ویژه جهگزو نهایت ئي بري ڳالهه آهي ۽ وري ڪنهن مسلمان تي لعنت وجھڻ ناجائز و گناه آهي حدیث شریف ۾ آهي: مؤمن تي لعنت موڪلن ان کي قتل ڪرڻ جیان آهي. (*المعجم الكبير* حدیث 1330 ج 2 ص 73)

سوال: چا گاريون ڏيڻ، بي حيائي ۽ بي شرمي واريون ڳالهيوں ڪرڻ سان دل سخت ٿي ويندي آهي؟

جواب: جي ها! گاريون ڏيڻ، بي حيائي ۽ بي شرمي واريون ڳالهيوں ڪرڻ سان دل سخت ٿي ويندي آهي ۽ بدن سست رهندو آهي ۽ رزق ۾ تنگي ٿيندي آهي.

سوال: ڪي ماڻهو زمانوي کي برو ڀلو چوندا آهن ان جي باري ۾ چا حڪم آهي؟

جواب: زمانوي کي برو ڀلو چوڻ ائين آهي جيئن اللہ ﷺ کي برو چوڻ، ان ڪري زمانوي کي برو ڀلو نه چئجي.

نعت شریف

قسمت میری چکائیے چکائیے آتا
مجھ کو بھی درپاک پہ بلوائیے آتا

سینے میں ہو کعب توبے دل میں مدینہ
آنکھوں میں میری آپ سماجیے آتا

بے تاب ہوں بے چسین ہوں دیدار کی خاطر
تڑپائیں نہ اب خواب میں آجباۓ آتا

ہر سمت سے آفات و بلیلات نے گھیرا
محبور کی امداد کو اب آئیے آتا

سکرات کا عالم ہے شہادم ہے بیوں پر
نشریف سرہانے مرے اب لائیے آتا

وحشت ہے انہیں سیرا ہے میری قبر کے اندر
آکر ذرا روشن اسے فرمائیے آتا

محبوم کو لیے جاتے ہیں اب سوئے جہنم
للہ! شفاعت مسری فرمائیے آتا

عطار پر ہو بہر رضا اتنی عنایت
ویرانہ دل آکے باجباۓ آتا

مدنی مهینا

مبارڪ اسلامي مهینا

(1) مُحَرَّمُ الْحَرَام

مُحَرَّمُ الْحَرَام اسلامي سال جو پهرييون مهينو آهي ۽ ان مبارڪ مهيني کي ڪافي نسبتون حاصل آهن، هن مهيني جي ڏھين تاریخ کي

يوم عاشوره چيو ويندو آهي ، اهو ڏينهن نواسه رسول، مظلوم ڪربلا، امام عالي مقام، سيدنا امام حسين رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جو يوم شهادت آهي. پاڻ رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جن کي 10 محرم الحرام 61 هـ

ميدان ڪربلا هـ سنڌن سائين سميت شهيد ڪيو ويو هو. سجي دنيا هـ عاشقان رسول شب عاشوره تي سنڌن جي ايصال ثواب جي لاء اجتماع ذكر ونعت جو انعقاد ڪندا آهن ۽ نياز و غيره جو انتظام پڻ ڪندا آهن.

(2) صَفَرُ الْمُظْفَر

25 صفر المظفر تي عاشقان رسول سجي دنيا هـ عقيدت و احترام سان اعليٰ حضرت، امام اهلسنت مجدد دين و ملت

امام احمد رضا خان عَلَيْهِ رَحْمَةُ الرَّحْمَن جو عرس ملهائيندا آهن ۽ 28 تاریخ تي حضرت سیدنا امام ربانی، مجدد الف ثاني ڦئيں سُرُّهُ التَّوْهِيدِي جن جو عرس ملهایو ويندو آهي.

اسلام جي بنیادی معلومات

(3) ربیع الاول (ربیع النور)

95

الْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ 12 ربیع الاول جو سرکار مدینہ، قرار قلب وسینہ ﷺ هن دنیا ۾ جلوا فرما ٿیا. سچی دنیا ۾ عاشقان رسول انهیءُ ڏی نهن مدنی جلوس ۾ شرکت ڪندا آهن ۽ بارھین جی رات اجتماع میلاد ۾ شرکت ڪري صبح صادق جي وقت صبح بهاران جو اشکبار اکين سان استقبال ڪندا آهن.

(4) ربیع الثاني (ربیع الغوث)

هن مبارڪ مهیني کي سرکار بغداد حضور غوث پاڪ حض رت سیدنا عبدالقدار جيلاني ئیس سُوْءَةُ التُّورَانِ سان نسبت آهي يارھين جي رات عاشقان رسول سیدنا غوث اعظم ۾ حَمَّةُ اللّٰهِ تَعَالٰى عَلَيْهِ جي ایصال ثواب ۽ لنگر غوث یہ جو اهتمام ڪندا آهن سرکار بغداد ۾ حَمَّةُ اللّٰهِ تَعَالٰى عَلَيْهِ جي مزار شریف بغداد معلیٰ (عراق) ۾ آهي.

(5) جُمَادَى الْأُولَى

7 جمادی الاولی تي عاشقان رسول حضرت سیدنا شاه رکن عالم عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللّٰهِ الْكَثِيرِ جو ۽ 17 تي شہزادہ اعلیٰ حضرت، حضرت سیدنا حامد رضا خان ۾ حَمَّةُ اللّٰهِ تَعَالٰى عَلَيْهِ جن جو عرس مبارڪ نهايت عقیدت واحترام سان ملھائيندا آهن.

22 جمادی الاخری عاشق اکبر حضرت سیدنا صدیق اکبر رضی اللہ تعالیٰ عنہ هن فانی جهان مان لاذاؤ فرمایو، هن ذینهن عاشقان رسول سندن یاد ۾ ایصال ثواب جو خوب اهتمام کندا آهن.

۷) رَجَبُ الْمُرْجَبِ

رجب المُرجَب جي 27 هین رات جو اسان جا پیارا آقا صلی اللہ تعالیٰ علیہ وآلہ وسلم آسمان تی سیر لاء تشریف کٹی ویا ۽ پنهنجی رب عَزَّوَجَلَّ جو اکین سان دیدار کیو، هن رات کی شب معراج چیو ویندو آهي، اها نهایت مقدس رات آهي.

۸) شَعْبَانُ الْمُعَظَّم

شعبان المعظم جي بار ی ۾ مکی مدنی سرکار صلی اللہ تعالیٰ علیہ وآلہ وسلم جن ارشاد فرمایو ته اهو منهنجو مهینو آهي هن مبارڪ مهینی جي پندرهین رات کي شب براءت چیو ویندو آهي، الله عَزَّوَجَلَّ هن رات ۾ تجلی فرمائيندو آهي ۽ جیکی توبه کندا آهن، انهن کي بخشی چڏيندو آهي ۽ جیکی رحمت طلب کندا آهن انهن تي رحم کندو آهي. ان ڪري هن رات آتش بازي ۽ بين حرام ڪمن کان بچٹ گهرجي ۽ خوب

عبدات کري پنهنجي رب عَزَّوجَلَ کي راضي کرڻ گهرجي.

﴿٩﴾ رَمَضَانُ الْمُبَارَك

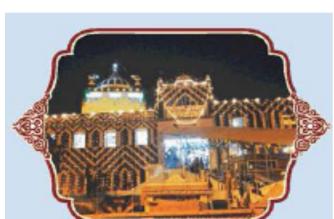

رمضان المبارڪ جي مهيني کي اللہ عَزَّوجَلَ
جو مهينو چيو ويندو آهي ۽ هن ۾ روزا رکيا
ويندا آهن. رمضان المبارڪ جي فيضان جي ڇا
ڳالهه ڪجي! هن جي هر گھڙي رحمت پري آهي
هن مهيني ۾ اجر و ثواب وڌي ويندو آهي نفل جو ثواب فرض برابر ۽
فرض جو ثواب 70 پيرا وڌاي و ويندو آهي، بلڪ هن مهيني ۾ روزيدار جو
سمهڻ به عبادت ۾ شمار کيو ويندو آهي.

﴿١٠﴾ شَوَّالُ الْمَكْرَم

پهرين شوال المكرم تي دنيا ۾ عاشقان
رسول عيدالفطر ملهائيندا آهن، هن ڏينهن جا
کيئي فضائل آهن ان ڪري هن ڏينهن کي غفلت ۾ گزارڻ بدران عبادت ۾
گزارڻ گهرجي.

﴿١١﴾ ذُوالْقَعْدَةِ الْحَرَام

ذوالقعدة الحرام جي 20 تاريخ تي عاشقان
رسول ڪراچي ۾ حضرت سيدنا عبداللہ شاه غازی رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جو عرس

وڏي اهتمام سان ملھائيندا آهن ۽ 29 تاریخ تي اعلیٰ حضرت جي والد سڳوري حضرت سیدنا مولانا نقی علي خان رَحْمَةُ اللّٰهِ تَعَالٰى عَلَيْهِ جي عرس جون محفلون منعقد ڪيون وينديون آهن.

﴿١٢﴾ ذُوالحجَّةُ الْحَرَامُ

10 ذو الحِجَّةِ الحرام تي عيدالاضحي مذهبی جوش ۽ جذبی سان ملھائي ويندي آهي. هن موقعی تي عاشقان رسول قربان ي جو اهتمام پڻ ڪندا آهن ۽ حج جهڙو اهم فريضو پڻ انهيءَ مبارڪ مهيني هر ادا ڪيو ويندو آهي.

دعتِ اسلامی

بانی دعوتِ اسلامی

دامت بر کائناتہمُ العالیہ

امیر اہلسنت

هن پُرفتن دؤر (یعنی پندرہین صدی ہجری) ۾ جذہن سجی دنیا ۾ گناہن جی یلغار مسلمانن جی اکثریت کی بی عمل بٹائی چڑیو ہو، مسجدون ویران ۽ گناہن جا اذًا آباد ٿیندا ٿی رهیا ھئا۔ ان نازک حالات ۾ اللہ عَزَّوجَلَّ پنهنجی ھڪ کامل ولی کی پیاري آقا ﷺ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جی ڏکویل امت جی اصلاح جی لاءِ منتخب فرمایو، جن کی دنیا امیر اہلسنت دامت بر کائناتہمُ العالیہ جی نالی سان سیحائیندی آهي.

سندن مبارڪ حیاتی جوں ڪجم جھلکيون

سوال: شیخ طریقت امیر اہلسنت دامت بر کائناتہمُ العالیہ جو مبارڪ نالو چا آهي؟

جواب: سندن جو نالو مبارڪ ”محمد“ ۽ عرفی نالو ”الیاس“ آهي سندن کنیت ”ابوبلال“ ۽ تخلص ”عطار“ آهي سندن مکمل نالو اهو آهي: ابوبلال محمد الیاس عطار قادری رضوی ضیائی دامت بر کائناتہمُ العالیہ.

سوال: شیخ طریقت، امیراہلسنت **دامت برکاتہم العالیہ** جی ولادت باسعادت کڏهن، کئی ۽ کھڑی ڏینهن ٿی؟

جواب: 26 رمضان المبارڪ 1369ھ بمعادل 12 جولائی 1950ء اربع جی ڏینهن پاکستان جی مشهور شهر باب المدینہ کراچی ۾ مغرب جی نماز کان ٿوري دير پھریان ٿي.

سوال: شیخ طریقت، امیراہلسنت **دامت برکاتہم العالیہ** جی والد محترم جو نالو چا آهي؟

جواب: شیخ طریقت، امیراہلسنت **دامت برکاتہم العالیہ** جی والد محترم جو نالو حاجی عبدالرحمن قادری **رحمۃ اللہ علیہ** آهي جیڪي نهايت پرهیزگار انسان هئا.

سوال: شیخ طریقت، امیراہلسنت **دامت برکاتہم العالیہ** جی والدہ ماجدہ جو نالو چا آهي؟

جواب: شیخ طریقت، امیراہلسنت **دامت برکاتہم العالیہ** جی والدہ ماجدہ جو نالو امینہ **رحمۃ اللہ علیہ** آهي، جیڪا نیک پرهیزگار خاتون هئي.

سوال: شیخ طریقت، امیراہلسنت **دامت برکاتہم العالیہ** اصلاح امت جي جذبی جي تحت کھڑی عظیم الشان مدنی تحریک جو بنیاد رکيو؟

جواب: شیخ طریقت، امیراہلسنت دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَّةُ قرآن و سنت جي عالمگیر غیر سیاسي تحریک دعوت اسلامی جو بنیاد رکيو ۽ هن مدنی تحریک کي پنهنجي ڏینهن رات جي اڻ ٿک ڪوششن سان خوب ترقی ڏیاري.

سوال: شیخ طریقت، امیراہلسنت دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَّةُ اسان کي ڪھڙو مدنی مقصد عطا فرمایو آهي؟

سوال: شیخ طریقت، امیراہلسنت دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَّةُ اسان کي اهو مدنی مقصد عطا فرمایو آهي: ”مون کي پنهنجي ۽ سچي دنيا جي ماڻهن جي اصلاح جي ڪوشش ڪرڻي آهي“ إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ

مَنْقَبَتُ عَطَار

سنّت کو پھیلایا ہے امیر الہست نے
 بدعت کو مٹایا ہے امیر الہست نے
 ہزاروں گم رہوں کو وعظ اور تحریر سے اپنی
 رہ جنت دکھایا ہے امیر الہست نے
 کر اکر بہت سے گُفار و فُخار سے توبہ
 جسم سے بچایا ہے امیر الہست نے
 ہزاروں عاشقانِ لندن و پیرس کو دیوانہ
 مدینے کا بنایا ہے امیر الہست نے
 لاکھوں فیشنا چہروں کو داڑھی اور سروں کو بھی
 عمام سے سبایا ہے امیر الہست نے
 وہ فیضانِ مدینہ رات دن تقسیم کرتا ہے
 جسے مرکز بنا یا ہے امیر الہست نے
 بہت محنت لگن سے اپنے پیارے دین کا ذذکرا
 دنیا میں بھایا ہے امیر الہست نے
 الہی پھولت اپھلتا رہے روزِ حشر تک یہ
 گلستان جو لگایا ہے امیر الہست نے
 اس ناکارہ عائد کو خلوص اپنے کی شمع کا
 پروانہ بنایا ہے امیر الہست نے

ورد ۽ وظیفا

(۱) **یا قادر:** جیکو وضو جي دوران هر عضو ڏوئڻ وقت پڙهڻ جي عادت بطائی إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ ان کي دشمن اغوانه کري سگھندو.

(۲) **یا مُحیٰ، یا مُمیت:** 7 پیرا روزانو پڙهي پاڻ تي دم کري إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ جادو اثر نه ڪندو.

(۳) **یا ماجد:** 10 پیرا پڙهي شربت وغيره تي دم کري پي وٺي إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ بيمار نه ٿيندو.

(۴) **یا واجد:** جیکو کائڻ وقت هر گره تي پڙهندو إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ اهو کاڏو ان جي پيت ۾ نور ٿيندو ۽ بيماري دور ٿيندي.

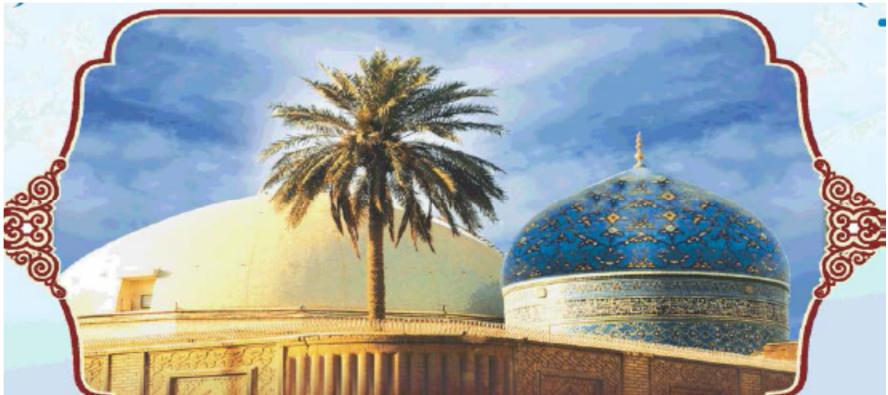
درود رضويه شريف

صَلَّى اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ وَآلِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
صلوةً وسلاماً عليك يا رسول الله^۱

اهو درود پاڪ هر نماز کان پوءِ خاص ڪري جمعي جي ڏينهن مدیني شريف ڏانهن منهن ڪري سؤ پيرا پڙهڻ سان بيشار فضيلتون ۽ برڪتون حاصل ٿينديون آهن.

(پاڪ و هند ۾ ڪعبي شريف ڏانهن رخ ڪرڻ سان مدیني شريف ڏانهن پڻ چھرو ٿي ويندو آهي)

^۱ الوظيفة الكريمه ص 40

من قبّتِ غوث اعظم

یا غوثِ بلاو مجھے بغدادِ بلاو

بغدادِ بلاو کر مجھے حبلوہ بھی دکھاؤ

دنیا کی محبت سے مسریِ حبان چھڑاؤ

دیوانہ مجھے شاہِ مدینہ کا بناؤ

چمکا دو ستارہ مسریِ تقدیر کا مرشد

مدفنِ کو مدینے میں جگ مجھ کو دلاو

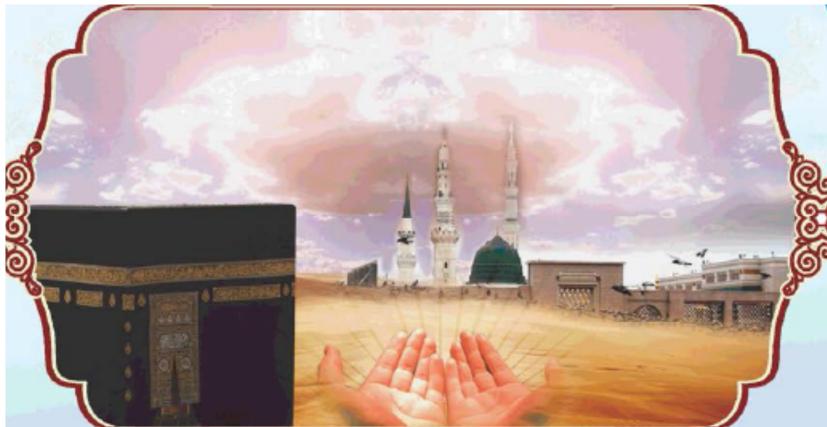
نیا مسریِ نبضِ هار میں سرکار پھنسی ہے

امداد کو آؤ مسریِ امداد کو آؤ

ہوں بہر علی مشکلین آسان ہماری
آفات و بلیات سے یاغوٹ! بچاؤ
یا پسیر! میں عصیاں کے سمندر میں ہوں غلط اس
للہ گناہوں کی تباہی سے بچاؤ
اچھوں کے حسریدار توہر حب اپ ہیں مُرشِد
بد کار کہاں حبائیں جو تم بھی نہ نہاد
احکام شریعت رہیں ملحوظ ہمیشہ^۱
مُرشِد مجھے سنت کا بھی پابند بناؤ
عطاں کو ہر ایک نے دھنکار دیا ہے
یاغوٹ! اسے دامنِ رحمت میں چھپاؤ

بندگی جی حقیقت

بندگی نین شین جو نالو آهي: (۱) احکام شریعت جی پابندی کرڻ (۲) اللہ ﷺ جی طرفان مقرر کیل قضا و قدر ۽ تقسیم تی راضی ٿیڻ (۳) اللہ ﷺ جی رضا جی لاء پنهنجي نفس جی خواهشن کی قربان کرڻ. (پٽ کی وصیت ص 37)

یاربِ محمد! میری تقدیر جگا دے^۱

یاربِ محمد! میری تقدیر جگا دے
 صحرائے مدینہ مجھے آنکھوں سے دکھا دے
 پیچھا سرا دنیا کی محبت سے چھڑا دے
 یارب! مجھے دیوانہ مدینہ کا بنادے
 روتا ہوا جس دم میں دریار پ پہنچوں
 اس وقت مجھے حبلوہ محبوب دکھا دے
 دل عشقِ م0حمد میں ترپتا رہے ہر دم
 سینے کو مدینہ میرے اللہ بنادے

^۱ وسائل بخشش ص 58

بہتی رہے ہر وقت جو سرکار کے غم میں
روتی ہوئی وہ آنکھ مجھے میسرے خدا دے
ایمان پر دے موت مدینے کی گلی میں
مدفن مرا محبوب کے قدموں میں بنادے
ہو بہرِ ضیا نظر کرم سوئے گناہگار
جنت میں پڑوسی مجھے آفتاباً بنادے
دیتا ہوں تجھے واسطہ میں پیارے نبی کا
امت کو خدا یا رہ سنت پر چلا دے
عطار سے محبوب کی سنت کی لے خدمت
ڈنکا یہ ترے دین کا دنیا میں بحادے
اللہ ملے حج کی اسی سال سعادت
عطّار کو پھر روضہ محبوب دکھادے

پنهنجی علم تی عمل کرٹ جی برکت

شہنشاہ مدینم، قرار قلب و سینم صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم جن جو
فرمان خوشبودار آهي: مَنْ عَمِلَ بِمَا عِلِّمَ وَرَثَهُ اللَّهُ عِلْمًا مَالِمُ يَعْلَمُ يعني
جنہن پنهنجی علم تی عمل کیو اللہ عزوجل ان کی اہزو علم عطا
فرمائندو جیکو اهو پھریان نم چائندو هو.

(حلیۃ الاولیاء رقم: 455 حدیث 14320 ج 10 ص 13)

صلوٰۃ وسلام^۱

تم پہ ہر دم کروڑوں درود وسلام	تاجدارِ حرم اے شہنشاہ دین
تم پہ ہر دم کروڑوں درود وسلام	ہونگاہِ کرم مجھ پہ سلطانِ دین
کاش طیبہ میں اے میرے ماہِ میں	دور رہ کرنہ دم ٹوٹ جائے کہیں
تم پہ ہر دم کروڑوں درود وسلام	دفن ہونے کو مل جائے دو گز میں
پھنس نہ جاؤں قیامت میں مولیٰ کہیں	کوئی حسن عمل پاس میرے نہیں
تم پہ ہر دم کروڑوں درود وسلام	اے شفیعِ ام! لاج رکھنا تمہیں
سب حسینوں سے بڑھ کر تم ہو حسین	دونوں عالم میں کوئی تم سا نہیں
تم پہ ہر دم کروڑوں درود وسلام	قاسم رزق ربُّ الْعَالَیْ ہو تمہیں

¹ وسائل بخشش ص 587 تا 586

عاصیوں کے گناہوں کو دھوتے رہے
 تم پہ ہر دم کروڑوں درود وسلام
 یاں غریبوں کی بگڑی بناتے رہے
 تم پہ ہر دم کروڑوں درود وسلام
 پھر بھی ہر آن حق بات کہتے رہے
 تم پہ ہر دم کروڑوں درود وسلام
 کاش! اس شان سے یہ نکل جائے دم
 تم پہ ہر دم کروڑوں درود وسلام
 اور سینہ مدینہ بنادیجئے
 تم پہ ہر دم کروڑوں درود وسلام
 لب پہ ہر دم مدینہ مدینہ رہے
 تم پہ ہر دم کروڑوں درود وسلام
 ہو عطا اپنا غم دیجئے چشم نم
 تم پہ ہر دم کروڑوں درود وسلام
 اپنے قدموں میں رکھ لو گناہگار کو
 تم پہ ہر دم کروڑوں درود وسلام

فلکر امت میں راقوں کو رو تے رہے
 تم پہ قربان جاؤں مرے مہ جبیں
 پھول رحمت کے ہر دم لٹاتے رہے
 حوضِ کوثر پہ نہ بھول جانا کہیں
 ظلم کفار کے ہنس کے سہتے رہے
 کتنی محنت سے کی تم نے تبلیغ دیں
 موت کے وقت کر دو نگاہِ کرم
 سنگِ در پر تمہارے ہو میری جبیں
 اب مدینے میں ہم کو بلا بھجنے
 از پے غوثِ اعظم امام مبیں
 عشق سے تیرے معمور سینہ رہے
 بس میں دیوانہ بن جاؤں سلطان دیں
 دور ہو جائیں دنیا کے رنج و آلم
 مال و دولت کی کوئی تمنا نہیں
 اب بلا لو مدینے میں عطا کو
 کوئی اس کے سوا آرزو ہی نہیں

دعا جا مدنی گل

پیارا مدنی منو! دعا گھرڻ وڏي سعادت آهي، قرآن و حدیث ۾ مختلف جڳهن تي دعا گھرڻ جي ترغیب ڏياري وئي آهي. هڪ حدیث شریف ۾ آهي: ڇا توهان کي اها شيء نه ٻڌایان جيڪا توهان کي توهان جي دشمن کان نجات ڏئي ۽ توهان جو رزق وسیع ڪري، رات ڏينهن اللہ عَزَّوَجَلَّ کان دعا گھرندا رهو، چوته دعا مؤمن جو هٿیار آهي. (مسند ابي

يعليٰ حدیث 1806 ج 2 ص 201)

محبوب رب العِزَّة صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَاللَّهُ وَسَلَّمَ جو فرمان عظمت نشان آهي: اللہ عَزَّوَجَلَّ جي نزديك دعا کان وڌيڪ کا شيء نه آهي.

(سنن ترمذی 3381 ج 5 ص 243)

نيڪ نمازي بِثْجُون جي لاءِ

هر جمعرات نماز مغرب کان بعد اوہان جي علاقئي ۾ ٿيندر ڦوچل دعوت اسلامي جي هفتیوار سنتن پري اجتماع ۾ الله ڻوچل جي رضا جي لاءِ سُئین سُئین نیتن سان سچي رات شرڪت فرمایو. *

* سنتن جي تربیت جي لاءِ مدنی قافلي ڦوچل عاشقان رسول سان گڏ هر مهیني ٿي ڏینهن سفر ۽ * روز انو ”فكِر مدینه“ جي ذريعي مدنی انعامات جو رسالو پري ڪري هر مدنی مهیني جي پھرین تاريخ ۾ پنهنجي ذميدار کي جمع ڪرائڻ جو معمول بٹايو.

منهجو مدنی مقصد: ”مون کي پنهنجي ۽ سچي دنيا جي ماڻهن جي اصلاح جي ڪوشش ڪرڻي آهي“ **إِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّ وَجَلَّ** پنهنجي اصلاح جي لاءِ ”مدنی انعامات“ تي عمل ۽ سچي دنيا جي ماڻهن جي اصلاح جي ڪوشش جي لاءِ ”مدنی قافلن“ ۾ سفر ڪرڻو آهي. **إِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّ وَجَلَّ**

www.dawateislami.net

MC 1286

عالمي مدنی مرکز فیضان مدینہ محلہ سوداگران پرائی سبزی منڈی باب المدینہ کراچی

UAN: +92 111 25 26 92 Ext: 1262

Web: www.dawateislami.net / E-mail: translation@dawateislami.net